25. VI. 1945

Nova pot

Vložiti moramo vse sile, dati vse od sebe, da bomo čim prej izšli iz teh prehodnih težkih dni obnove naše domovine. *Edvard Kardelj*

Cena —.40 RM, mesečno 1.20 RM

Leto I. - Štev. 3 | *Informacijski vestnik OOOF Celje, izhaja vsako soboto* | *V Celju, dne 16. junija 1945*

Prečistimo odbore OF

V četrtek je bila v Celju okrožna konferenca aktivistov Osvobodilne fronte, ki je med drugim pokazala, da so v naših odborih ljudje, ki nikakor v nje ne spadajo.

V diskusiji se je oglasilo med drugimi diskutanti nekaj odbornikov, katerih postavljenje zelo sliči na razprave v starem jugoslovanskem parlamentu. Vse jim je bilo nemogoče, stavili so čudne zahteve, predvsem niso mogli razumeti, da edino moč širokih ljudskih množic lahko reši še tako zapletena politična in gospodarska vprašanja. Vzrok za to je v njihovi miselnosti, ki nima z miselnostjo novega slovenskega človeka, ki ga je prevzgojila Osvobodilna fronta, ničesar skupnega.

V stari Jugoslaviji stranke in vlade niso rabile ljudstva, razen ob volitvah, zato jim je bila aktivnost ljudskih množic nevarna, ker bi jim spodnesla tla. Zato so jo na vsakem koraku dušile.

Osvobodilna fronta pa se je od vsega početka zavedala, da si je le ob sodelovanju vsega slovenskega ljudstva mogoče priboriti svobodo, se zaveda, da edino široke množice slovenskega naroda morejo uspešno dotolči reakcijo in zmagati v borbi obnove.

Ni osnovno vprašanje, kaj je vlada ukrenila ob tem ali onem problemu, vprašanje je, koliko so aktivisti OF uspeli aktivizirati ljudske množice ob reševanju tega problema. Aktivisti in odbori OF bi morali voditi množice, jih aktivizirati, ne pa »jamrati«.

Kdo pa prav za prav »jamra«? Osnovne ljudske množice nikakor ne. Pojdimo v našo vas, v našo tovarno. Delavci in kmetje se dobro zavedajo, da edino delo lahko ustvari našemu narodu boljšo bodočnost.

Na okrožni sindikalni konferenci delavci niso postavljali vprašanja plač, ker so se zavedali, da bo ljudska oblast to vprašanje rešila tako, da bo ustvarila delavcem tudi v sedanjih razmerah čim boljše pogoje za življenje. Ne, delavci so se pogovorili o tem, kako bodo dvignili in zboljšali produkcijo. Pri tem so pokazali toliko navdušenosti za udarniška dela, kot je ima samo delavec, ki ve, da dela zase, za svojo državo.

Če pa na okrožni konferenci OF aktivistov nekateri odborniki »jamrajo«, je znak, da sedi v naših odborih še vedno ta ali oni, ki vanje nikakor ne spada. Ne samo, da imajo še po nekaterih krajih prvo besedo politični špekulanti iz stare Jugoslavije, celo razni ljudje, ki so ji kot funkcionarji zvesto služili, so še v odborih OF.

Vse odbore OF je treba radi tega temeljito prečistiti. Vsak oportunizem v tem oziru je obsojanja vreden. Zelo majhno politično zrelost kaže izgovor, češ, mogoče so nam ti špekulanti res nekoliko nevarni, jih pa moramo porabiti, ker so pač sposobni. Sposobni že, samo zakaj! Zato, da ščitijo svoje osebne interese zelo verjetno. Zato pa, da bi politično vodili ljudstvo in pomagali graditi ljudsko oblast, pa nikakor ne! Taki špekulanti vsako pravo delo zavirajo in predpogoj uspešnega političnega in gospodarskega dela je, jih odstraniti.

Napačno bi bilo odbore čistiti z dekreti, od zgoraj navzdol. Ljudskim množicam je treba dati možnost, da kontrolirajo delo odborov, da brez strahu izrečejo svojo pravo sodbo o njih. Vse kar je zdravega bo potem ostalo, vse kar je neljudskega pa bo moralo izginiti. Obenem pa bodo na ta način politično aktivizirane najširše plasti ljudstva.

V odbore OF bo treba takoj pritegniti vse tiste predstavnike ljudstva, ki so prej v narodno osvobodilni borbi storili svojo dolžnost in sedaj vlagajo vse sile v delo za obnovo brez vsakih špekulantskih načrtov.

Takih ljudi je mnogo. Aktivizirane ljudske množice so neizčrpni vir za kadre.

S tem širina ni zožena. Vse ljudi je treba pritegniti k delu za obnovo, tudi take, ki nimajo popolnoma politično čiste preteklosti. Nikakor pa ne v odbore OF! Odbori OF morajo biti politično vodstvo ljudstva, ne pa mirno zatočišče raznih špekulantov. Odbori OF morajo vso politično in gospodarsko delo pospeševati ne pa ovirati.

Sindikalna konferenca je bila dosti bolj konferenca aktivistov OF, kot okrožna konferenca OF. Sindikalna konferenca nam jasno kaže smer, kako prečistiti in poživiti OF odbore.

Tovariš Kardelj v Celju

Podpredsednik jugoslovanske federativne vlade Edvard Kardelj, podpredsednik slovenske federalne vlade, dr. Marjan Brecelj ter članica IOOF Lidija Šentjurc so prisostvovali prvi okrožni konferenci aktivistov OF v Celju

V četrtek 14. t. m. je bila v Celju prva okrožna konferenca aktivistov OF. Aktivisti, zbrani v dvorani Celjskega doma, so z viharnim navdušenjem pozdravili prihod tov. **Kardelja,** podpredsednika jug. fed. vlade, nadalje tov. dr. **Marjana Breclja,** podpredsednika slovenske vlade, članico IOOF **Lidijo Šentjurc** in politkomisarja III. Jugoslovanske armije tov. polkovnika **Petričevića.**

Konferenco je otvoril sekretar OOOF Celje tov. Gašperič in po pozdravu gostov predal besedo podpredsedniku slovenske vlade tov. dr. Breclju, ki je v svojem govoru poudaril predvsem dejstva, da je naša prva naloga, da zaktiviziramo OF v celoti, da smo budni pri tem, da se v naše vrste ne vrinejo kaki sovražni elementi in da polagamo vso pažnjo na čim izdatnejšo pomoč pri gospodarski obnovi. Opomnil je, da mora biti naše delo sistematičnejše in bolj uprto v bodočnost. V živahni diskusiji so aktivisti iznesli svoje vpoglede o današnjem razvoju.

Dolgotrajne ovacije so spremljale in vedno znova prekinjale govor predsednika jug. vlade tov. Edvarda Kardelja, ki je v jasnih in jedernatih besedah načelno odgovoril na probleme in delo aktivistov na terenu. Poudaril je predvsem, da si je treba svobodo priboriti s krvjo in žrtvami; svobodo smo danes dosegli, a spričo naše porušene domovine ni sedaj čas, da damo roke križem, ampak da vse svoje sile posvetimo obnovitvenemu delu. Prav tako moramo z vso silo pobijati lokalpatriotizem, ki dobiva že vidne znake. Gledati moramo z vsenarodnega in vsejugoslovanskega stališča in priskočiti na pomoč pokrajinam, ki so v narodno osvobodilni borbi največ pretrpele. Trenutno bo treba pas še pritegniti in delati ter žrtvovati, kajti pomoč iz inozemstva lahko pričakujemo šele v enem ali dveh mesecih.

Polkovnik Petričevič je nato v imenu jugoslovanske armade med drugim izrazil potrebo, da ves narod strnjeno sodeluje pri odkrivanju vojnih zločincev in pomaga uničevati belogardistične in ustaške bande, ki se še tu in tam pojavljajo po naših gozdovih.

Sekretar OOOF Celje tov. Gašperič je v imenu vseh aktivistov OF celjskega okrožja izrekel obljubo, da bodo vse zadane naloge izvršili z največjo iniciativnostjo in požrtvovalnostjo in da bodo vedno branili enotnost jugoslovanskih narodov.

Popoldne so aktivisti ponovno pristopili k diskusiji, ki se je živahno nadaljevala. Tov. Lidija Šentjurc je odgovarjala na probleme, ki so jih naši aktivisti v diskusiji postavljali, ter poudarjala razliko med staro in novo Jugoslavijo in obenem podala načelne smernice za delo aktivistov v bodoče.

Tov. dr. Marjan Brecelj je nato v svojem govoru jasno označil naloge naših aktivistov. Izrazil je potrebo, da se v vsakem kraju in okraju prirede slične konference in da se celotni aktiv OF pogovori o smernicah bodočega dela.

Sledile so volitve v okrožni plenum. Predlagana kandidatna lista 41 članov plenuma s predsednikom tov. Gašperičem Maksom je bila z viharnim odobravanjem sprejeta. Izvoljeno je bilo tudi tajništvo 11 članov, ki bo poslovalo med zasedanji okrožnega plenuma. V njem so zastopani najzaslužnejši prvoboritelji za našo srečnejšo bodočnost.

V imenu novoizvoljenega plenuma in tajništva se je predsednik tov. Gašperič zahvalil volilcem za njihovo zaupanje ter pozval vse prisotne, da vse dane naloge opravljajo z najboljšo voljo in podesetorjenimi silami. Zahvalil se je članom IOOF tov. dr. Marjanu Breclju in tov. Lidiji Šentjurc za njun obisk ter zaključil uspelo zborovanje.

Zgodovinski dan v Celju

Predstavnik I. bolgarske armade odlikoval borce III. JA.

Ramo ob rami s sovjetskimi in jugoslovanskimi borci so se naši slovanski bratje Bolgari borili proti fašistični Nemčiji, največji sovražnici vseh Slovanov. V tej borbi proti skupnemu sovražniku pa Slovani nismo izvojevali samo popolne zmage, ampak smo dosegli tudi tisto edinost in bratstvo, ki smo ga v zgodovini tolikokrat usodno pogrešali.

Velika manifestacija tega bratstva in slovanske skupnosti je bila v Celju v **nedeljo 10. junija,** ko je komandant I. Bolgarske armade, generallajtnant Stojčev v imenu bolgarskega naroda predal odlikovanja oficirjem, podoficirjem in borcem III. Jugoslovanske armije.

Preko 3.500 ljudi je v veličastni povorki krenilo od magistrata k kolodvoru, kjer je priredilo velike ovacije vojski in civilnim oblastem: delegaciji RA s predstavnikom III Ukrajinske fronte, generallajtnantom Kapitohinom; zastopnikom I. Bolgarske armade, generallajtnantu Vladimirju Stojćevu, zastopnikom III. Jugoslovanske armije z generallajtnantom Kosto Nadjem na čelu ter člani OOOF Celje.

Tov. Tone Rader, član OOOF Celje je vse navzoče goste pozdravil ter med drugim dejal:

»Ta manifestacija je manifestacija bratstva vseh jugoslovanskih narodov, povezanih najtesneje z narodi SZ in bratskim bolgarskim narodom.

Za tov. Raderjem je v imenu III. Jugoslovanske armije spregovoril generallajtnant Kosta Nadj.

»Danes proslavljamo v Celju zgodovinski dan, zgodovinski za narode Jugoslavije in za bolgarski narod. V teku te vojne smo vedeli in bili trdno prepričani, da bratski bolgarski narod gleda s simpatijami na borbo, ki jo vodijo narodi Jugoslavije. Da je to res, je dokazala junaška I. Bolgarska armija, ki je ramo ob rami z našo armado očistila našo zemljo sovražnikov, jih pregnala iz Slovenije, Madžarske in Avstrije ter jih končno potolkla na teritoriju same Nemčije. To bratstvo, ki so ga dosegli bolgarski in jugoslovanski narodi, je nerazrušljivo zato, ker so bolgarski in jugoslovanski borci ramo ob rami prelivali kri za skupno svobodo narodov.

Ko se bodo naši in bolgarski vojaki in oficirji vračali na svoje domove, bodo govorili o junaških dejanjih bolgarskih in jugoslovanskih vojakov in oficirjev.«

Generallajtnant Stojčev je nato v imenu bolgarskega naroda izročil odlikovanja generalmajorju Gligo Mandiću, generalmajorju Mateju Jer-

koviću, politkomisarju polkovniku Branku Petričeviću ter še številnim drugim oficirjem in borcem III. Jugoslovanske armije, med tem, ko je komandant III. JA generallajtnant Kosta Nadj že pred dnevi bil odlikovan z bolgarskim odlikovanjem za hrabrost.

»Ta odlikovanja so simbol trdne odločitve bolgarskega naroda, da ga ničesar na svetu ne bo moglo več oddvojiti od narodov Jugoslavije.«

Po izročitvi odlikovanj je spregovoril komandant I. Bolgarske armade, generallajtnant Vladimir Stojčev:

»Tovariši oficirji, podoficirji in borci!

Odlikovanja, ki sem vam jih dal v imenu bolgarskega naroda, nosite kot znak hvaležnosti za vse to, kar ste naredili za svobodo bolgarskega, jugoslovanskega naroda in narodov vsega sveta. Ta odlikovanja, ki sem jih dal vašemu junaškemu komandantu III. JA, generallajtnantu, podoficirjem in borcem III. JA, niso samo vaša odlikovanja, ampak so to odlikovanja vse III. JA. Ta odlikovanja so izraz spoštovanja do junaških podvigov narodne osvobodilne vojske in slavnih Partizanskih odredov Jugoslavije! Ta odlikovanja so simbol bolgarskega naroda, ki ga nobena sila na svetu ne bo mogla več oddvojiti od narodov Jugoslavije!

Iz govora politkomisarja III. Jugoslovanske armije polkovnika Petričevića Branka:

»Bratstvo in ljubezen slovanskih narodov je zajamčena s krvjo naših najboljših borcev.

Ravno zato, ker je to bratstvo ustvarjeno v krvi in skupni borbi proti skupnemu sovražniku, bo ostalo večno in bo temelj, na katerem bo zgrajena trdna zveza južnih Slovanov na Balkanu.«

Dolžnost vseh borcev in voditeljev naše armade kakor tudi vseh resnično pravičnih in poštenih sinov naše nove demokratične federativne Jugoslavije je, da to bratstvo in ljubezen prenesemo v bodočnost in jo učvrstimo tako, da bo med slovanskimi narodi vladala tista resnična ljubezen, ki je bila tako značilna na bojnem polju med borci naših narodov.

Generallajtnant Kapitohin, predstavnik III. Ukrajinske fronte, je nato v ruskem jeziku poudaril važnost dejstva, da so se v tej osvobodilni borbi proti skupnemu sovražniku borili ramo ob rami jugoslovanski, bolgarski in sovjetski narodi in da je iz te borbe vzklilo prerojeno bratstvo vseh slovanskih narodov.

Tovariš Rader Tone je nato zaključil uspelo manifestacijo slovanske skupnosti in bratstva. Burni in navdušeni vzkliki zbrane množice maršalu Titu, maršalu Stalinu, Jugoslovanski, Rdeči in bolgarski armadi so pričali, da smo stopili v novo dobo resničnega bratstva in vzajemnosti slovanskih narodov.

Tovariš Hribar med našimi kmeti

Kmetje celjskega okrožja zborujejo

V ponedeljek je bila v veliki dvorani Celjskega doma zelo dobro obiskana konferenca kmetijcev vsega celjskega okrožja. Anketa slovenskih kmetov je pokazala, da se v polni meri zavedajo težkega in odgovornega dela pri obnovi naše domovine. Potek je pokazal, da bo na kmetijskem področju potrebno nesebično udarniško delo, če hočemo izvojevati tudi gospodarsko zmago.

Konferenco je s pozdravi kmetom iz krajev in okrajev, kmetijskega ministra tov. Janeza Hribarja, člana Glavnega iniciativnega odbora zadružništva tov. Ivana Nemca - Vojka, tov. Zorčiča in Mohoriča iz kmetijskega ministrstva in članov tukajšnjega Okrožnega odbora OF odprl član OOOF Celje tov. France Polh in v kratkih obrisih naznačil pomen prve konference naših kmetijcev.

Kmetijski minister tov. Hribar Janez je v poljudnem govoru prikazal težke in odgovorne naloge slovenskega kmeta pri obnovi narodnega gospodarstva. Poudaril je, da je prvič v zgodovini, ko imajo Slovenci svojo vlado, ko Slovenec lahko svobodno zboruje in piše. Prvič v zgodovini so Slovenci

na svoji zemlji svoj gospodar

Nikjer ni več starega birokratskega aparata. Naš ljudski človek si je sam začel pisati zakone. Prvič v zgodovini je postala žena možu enakopravna in dobila pravico javnega udejstvovanja. Če se je žena znala boriti ima tudi pravico, da se v polni meri udeleži sedanje gospodarske borbe.

Boj je končan. Toda še ni prišel čas, da uživamo svobodo prekrižanih rok. Naša dolžnost je, da v najkrajšem času popravimo ogromno gospodarsko škodo, ki nam jo je povzročil okupator. Dvigniti moramo gospodarsko ureditev tako, da bo vzor vsem narodom, vsemu svetu.

Nov val navdušenja je spremljal ministrove besede, ko je dejal, da se bodo naše pravice tem bolj upoštevale, čim močnejši bomo na znotraj in na zunaj. Čim prej se bomo gospodarsko okrepili, tem večje bo v svetu spoštovanje do nas.

Za obnovo je treba mobilizirati vse sile. Naša naloga je pomagati ljudski oblasti do popolnega izkoreninjenja zločinskih elementov. Vsakdo, ki je za popuščanje pri tem delu, je naš sovražnik.

Nato je tov. minister poudarjal

pomen zadružništva,

katerega se bo iz lastnega interesa in iz interesov skupnosti oprijel prav vsakdo. Pri gospodarski obnovi bo igralo zadružništvo največjo vlogo. Zato ga je treba razviti na čim širši podlagi. Doslej zadružništvo ni bilo upoštevano in je v ljudskih množicah še nekak strah pred njim, ker so za to pač skrbele protiljudske oblasti, ki so bile pijavke lastnega naroda. Razvoj zadružništva so ovirali spekulanti, karteli in trusti, ki so ljudske milijarde pošiljali v tujino in bogateli na račun vsega delovnega ljudstva. Vsaka zadruga, ki jo bo ljudstvo osnovalo in bo delala za ljudstvo, bo v vsakem pogledu uživala vso podporo ljudstva in njegovih oblasti. Milijoni, ki bodo plod vašega dela, bodo odslej ostali v vaših rokah.

Sledilo je izčrpno poročilo tov. Nemeca Vojka o našem zadružništvu. Kakor koli smo doslej gospodarili in kar koli smo prigospodarili, smo storili za tujca. Šele narodno osvobodilna borba nam je priborila resnično svobodo na gospodarskem področju. Da bi lahko naše ogromno prirodno bogastvo uporabili v resnično blagostanje je potrebna v teh dneh ustvaritev take organizacije, ki ne bo ljudski krvoses. Če hočemo to doseči, se moramo oprijeti zadružništva, ki je bilo doslej najpodlejše izkoriščano. Ne smemo pa dopustiti, da bi se vrinili ljudje z vero in domovino na ustih, ki bi še vnaprej skušali izrabljati milijonsko premoženje slovenskega ljudstva. Kako podlo je bilo delo takih ljudi, bo pokazala v kratkem izdana spomenica, ki bo razgalila vso gnusobo domačih in tujih spekulantov in verižnikov na gospodarskem področju.

Največja sila v človeški družbi je zadružno gospodarsko udejstvovanje. V zadružništvu je zavarovano človeško gospodarstvo in življenje. Organizem zadružništva je sistematično in krepko zgrajena ljudska oblast. Zato gradimo v zadružništvu nekaj novega, edinstvenega, novo resnično zadružništvo (odobravanje).

Zadružništvo bo zgrajeno v treh glavnih panogah: konzumno, produktivno in kreditno zadružništvo. Osnova bo

konzumno zadružništvo,

ki bo rešilo slovensko ljudstvo prekupčevalcev in drugih ljudskih pijavk. Konzumne zadruge bodo ustanovljene v vseh krajih, tako da bo poslednji vaščan zakotne vasice poceni dobil najboljše blago. Na ta način nas bo zadruga rešila največjega sovražnika, tujega izkoriščevalca narodne gospodarske moči. Vsaka zloraba pri nabavljalnih zadrugah bo izključena, ker bodo vsi člani te zadruge hkrati tudi nadzorniki. V vsakem okraju naj bi bila zadruga, v krajih pa njene poslovalnice.

Produktivna zadruga

bo gradila, ustvarjala. Delila se bo v več panog: kmetijsko, obrtno, industrijsko itd. Kmetijska bo razčlenjena v mlekarske, lesne, vinogradniške, zadruge za obdelovanje zemlje narodne imovine itd. Silne važnosti za zadruge za obdelovanje zemlje, nato prirodno bogastvo doslej šlo skoraj izključno v tujčev žep. Mi bomo les sami predelovali in lesne izdelke tudi sami prodajali.

Kreditne zadruge

bomo ustanavljali samo tam, kjer ne bodo obstojale podružnice Denarnega zavoda za Slovenijo. Načelo naj

(Nadaljevanje na strani 6)

Moč delavstva je v strokovni organizaciji

V Celju se je vršila 13. t. m. v Celjskem domu konferenca Enotnih strokovnih zvez delavcev in nameščencev vsega celjskega okrožja. Udeležba je bila prav zadovoljiva, saj je bilo prisotnih okrog 450 odbornikov iz vseh pripr. odborov ESZDNS.

Kratek politični pregled je podal tov. Hribar, član Okrožnega odbora OF Celje. Referat o pomenu današnjih strokovnih zvez pa je podal tov. Perko Vencelj, predsednik Glavnega odbora ESZDNS.

Tov. Perko je med drugim povedal, kako je bil v stari Jugoslaviji strokovni pokret razbit in delavstvo ni moglo doseči svojih pravic, zlasti še, ker se nobena strokovna zveza ni udeleževala političnega boja.

ESZDNS, ki jih danes imamo, bodo delovale na vseh popriščih javnega udejstvovanja. To se pravi, da morajo biti glavna opora naše ljudske oblasti.

Po izčrpnem referatu tov. Perka se je razvila diskusija. Delavci so se zanimali za različna vprašanja, ki so nastala v raznih podjetjih. Tovarišica iz tovarne pletenin Polzela je poročala, da je sedaj tam zaposlenih 205 delavcev — od teh je že organiziranih 130 delavcev in nameščencev. Vtovarni rabijo surovine, posebno svile. Produkcija se je dvignila od 257 ducatov na 295 ducatov dnevno. Delavci, bodo čim bodo imeli dosti surovin, izdelali do 5000 parov nogavic tedensko.

Iz tkalnice Bergman v Celju je poročal tovariš: Delavstvo pri nas se je z veseljem vrglo na delo. Produkcija se je dvignila kljub slabemu predivu za 25 odstotkov.

Za tkalnico »Metka« v Celju je poročala tovarišica: Dvignili smo produkcijo za 75 odstotkov. Radi pa bi, da bi čimprej delali v treh izmenah. Imamo dosti prediva za osnove in bomo gledali, da ga zamenjamo pri kakšni drugi tovarni za votek. Stopili smo v stik z raznimi kraji, kjer bo mladina zbirala stare cunje, ki jih bomo predelali za votek. Dosedaj smo nabrali že 6 vagonov starih cunj in smo založeni z votkom za več mesecev.

Rudnik Hrastnik zaposluje trenutno 355 delavcev in nameščencev, od teh je organiziranih 272. Proizvodnja je porasla za 50 odst. Za polni obrat bi bilo potrebnih 1200 rudarjev.

Delavci so se posvetovali, kako bi se še hitreje dvignila proizvodnja v naših obratih.

Diskusija je bila izredno živa in je pokazala, da se naš delavec in nameščenec v polni meri zavedata udarniškega dela v naših obratih, da se čimprej zacelijo rane, ki nam jih je okupator zapustil.

Na koncu je bil predlagan Okrožni iniciativni odbor, ki bo vodil do nadaljnjega vse sindikalno delo v celjskem okrožju.

Pripravljalni odbori, ki imajo že veliko število članstva, bodo v kratkem sklicali občne zbore, ko bodo izvoljene uprave ESZDNS bomo po sorodnih zvezah volili krajevne strokovne odbore, kot odbor, ki bo povezal vse različne panoge, pa bo pozneje izvoljen Krajevni strokovni svet.

Celjska sindikalna konferenca je pokazala, da je delavstvo tisti faktor, ki ima voljo in željo najaktivnejše sodelovati pri izgradnji naše ljudske oblasti in obnovi našega gospodarstva.

ŠAHOVSKI BRZOTURNIR V CELJU

Celjski šahovski klub poziva vse šahiste, tudi nečlane, dobre igralce in začetnike, da se udeležijo prvega brzoturnirja v osvobojenem Celju. Turnir bo v torek dne 19. junija ob 19. uri v igralnici kavarne Evropa.

Prehranjevalni problemi celjskega okrožja

Pretekli ponedeljek je bila v Celju okrožna preskrbovalna konferenca, katere so se udeležili predstavniki vseh 15 okrajnih preskrbovalnih odborov. Konferenci sta prisostvovala tudi zastopnik ministrstva tov. Fijavž in zastopnik celjskega okrožja tov. Hribar.

Namen druge konference je bila ustvaritev prave slike sedanjih gospodarskih in prehranjevalnih razmer ter potreb obširnega celjskega okrožja. Prehranjevalni sistem je treba zgraditi preko okrajnih odborov do najmanjših upravnih celic, do krajevnih odborov. Prehranjevalni aparat nima samo naloge ugotoviti obstoječe zaloge in jih s pomočjo živilskih nakaznic razdeliti med upravičence; njegova važnejša naloga je dobivati od producenta življenjske potrebščine, kakor mleko, živino, žito itd. Ta naloga je tem važnejša, ker vsaj v bližnjih tednih še ni računati na dovoz iz drugih krajev.

Okrožnemu odseku za trgovino in preskrbo stoji ob strani nova ustanova »Navod«, ki opravlja vse trgovske posle, zvezane z dirigiranim sistemom preskrbe. V ta sistem so vključene tudi razne zadruge in zasebni trgovci, ki sodelujejo po navodilih preskrbovalnega odseka in »Navoda«.

Posamezna poročila iz okrajev so pokazala porazno sliko stanja, katerega sta povzročila okupator in vojna. Malo je krajev, ki so ostali toliko ohranjeni, da lahko nudijo pomoč in izpopolnitev zalog pasivnim okrajem in krajem. Dejstvo je, da so delavski revirji navezani na prehrano iz drugih krajev. Zato naj posamezni okraji ne rešujejo problema prehrane samo z vidika svojega okraja, marveč se je treba vključiti v gospodarsko življenje vse pokrajine.

Ko bo tudi vprašanje valute rešeno, kar bo verjetno še ta mesec, bodo odpadle tudi razne ovire pri dobavi življenskih potrebščin. Sedaj pa je marka še zakonito plačilno sredstvo. Uveden bo federativni dinar Jugoslavije, ki bo zamenjan najbrže 1:1. Pri tem je treba upoštevati dejstvo, da marke nismo razvrednotili mi, pač pa okupator sam. Zato naj nihče ne misli, da bo z zamenjavo denarja obogatel.

Oddaja mleka je bila predmet živahnega razpravljanja. Čeprav je produkcija mleka v celjski mlekarni v nekaj dneh po prevratu poskočila od 200 na 2000 litrov dnevno, to še dolgo ne zadostuje za kapaciteto mlekarne in potreb okrožja, kajti kapaciteta mlekarne znaša 14000 litrov dnevno. Zato je treba dopovedati slehernemu kmetu, kako potrebna je oddaja vsega odvišnega mleka, saj je mleko potrebno dojenčkom in za predelavo v maslo.

Kako obnavljamo brežiški okraj

Velike so težave, s katerimi se dan za dnem ubijamo pri obnovi našega lepega, pa tako zapuščenega Posavja. Le trdna skupnost nas bo rešila iz stiske, v katero je naše ljudstvo pahnil okupator, ki si je našo deželo izbral, da bi pokazal, kaj pripravlja vsemu slovenskemu ljudstvu. Usoda namreč, ki smo jo mi štiri dolga leta prenašali, raztepeni na vse strani sveta, bi doletela vse Slovence, če se jim ne bi s tolikšno nadčloveško hrabrostjo zoperstavilo narodno osvobodilno gibanje.

Ker nam je tujec preoral vse meje, ne moremo še obdelovati posamič svojih starih posestev. Za vpostavitev starega posestnega stanja bo treba nad 200 zemljemercev. Tega dela pa sedaj še ne moremo izvesti, ker ni mogoče dobiti dovolj strokovnih moči, vrh tega pa bi z merjenjem zamudili delo in ostali v jeseni z morda izmerjenim posestvom brez — kruha. Tudi bi ostala v tem primeru neobdelana zemlja onih izseljencev, ki se še niso mogli vrniti. Zato smo brez razpravljanja pristopili k skupnemu obdelovanju, dosegli že nekaj lepih uspehov, obdelali dokaj zemlje, vendar so se tudi že pojavile napake, na katere bi rad opozoril.

Veliko nepravilnosti je bilo pri delitvi živine. Resda je bila živina dana posameznim kmetom le v uporabo in jo more krajevni odbor vedno odtegniti, je vendar skoraj po vseh krajih obilo primerov, da imajo nekateri kmetje po 4 do 5 krav, večina kmetov pa nobenih, podobno je tudi z orodjem in pohištvom. Znani so primeri, da so nekateri, bolj spretni, zbrali lepe zaloge stare pšenice in drugih pridelkov, medtem ko skupne kuhinje in posamezniki ne vedo, kje najti najpotrebnejšo hrano. Do teh neredností je prišlo zato, ker so bili izseljenci, ki so se pred izselitvijo zatekli na Hrvaško in Kranjsko prvi v vaseh po odhodu Kočevarjev. Med temi se je našlo nekaj že iz prejšnjih časov ljudstvu dobro znanih sebičnežev, ki so vdirali v prazne hiše in odvlekli živino, pohištvo in drugo v svoje domove. Krajevni odbori v mnogih primerih niso vedeli to krivično prisvajanje preprečiti. Pokazali so se premehki, bali so se zamere, tolažili so, češ, saj ne bo pri tem ostalo, naredili pa niso ničesar. Če je tudi delitev mleka bila v glavnem pravična (izvzamemo primere, ko so taki pohlepneži hranili prašiče z mlekom), ostane taka začasna razdelitev krivična, ker bodo ti špekulanti obdržali ves hlevski gnoj, drugim ga bo pa primanjkovalo. Krajevni odbori morajo takoj strogo urediti to nepravilnost in s sodelovanjem vseh vaščanov izvesti pravičnejšo razdelitev.

Tudi pri organizaciji skupnega obdelovanja se še javljajo mnoge pomanjkljivosti. Predvsem je opaziti, da gospodarski pooblaščenci, ki vodijo skupno delo, nimajo pravega delovnega načrta, niti niso znali zaposliti vseh delovnih sil. V glavnem so razpolagali le z ujetniki in preostalimi Kočevarji, medtem ko so se mnogi domačini delu odtegovali, oziroma delali po svojem programu. Ta slabost se bo pokazala prav močno zdaj, ko so nam odvzeli ujetnike in smo prepuščeni samim sebi. Krajevni odbori morajo paziti, da bo udeležba pri delu splošna, da ne bi nekateri, ki nimajo čuta skupnosti, še nadalje pohajkovali in celo druge odvračali od dela. Pooblaščencu, ki ga ljudstvo za vodstvo skupne obdelave izvoli, je treba dati na eni strani pravico, da razpolaga z delovnimi močmi po najboljših gospodarskih vidikih, da nadzira njihovo dejansko zaposlitev, na drugi strani pa mu tudi naložiti dolžnost in odgovornost za izvršitev vseh od krajevnega odbora določenih načrtov. Voditi mora tudi spisek o udeležbi, ker se bo ljudstvo pri delitvi izdelkov spomnilo tako tistih, ki mu niso pomagali pri najhujšem delu in onih, ki so se pri delu izkazali res kot pravi junaki dela. In slednjih ni malo! Pri tej organizaciji se mnogokrat opaža, da razpored obdelovanja ni vselej čist. Ne odloča vselej uporabo delovne moči in strojev le gospodarski vidik, mnogokrat odločajo osebni vidiki, ki jih je treba takoj javno ožigosati.

Žal smo še vsi preveč mlačni in polni one stare miselnosti, ko si se bal županove zamere in nisi upal svojih pomislekov javno povedati. Tega se moramo čimprej odvaditi, če hočemo, da bo naša oblast resnično ljudska.

Glede žetve in spravljanja pridelkov v skupne kašče v glavnem ni razlik v mnenjih. So nekateri, ki omejujejo »svoje« parcele z vrbovimi šibami. Ti zares redki poedinci pa služijo ostalim za razvedrilo in zabavo — oziral se nanje ne bo nihče. Pač pa je več zmešnjave povzročila košnja, ker se je mnogo krajevnih odborov postavilo na stališče, da košnje ni treba opraviti skupno, da naj vsak »svojo« parcelo pokosi, v kolikor pa »tujo« pokosi, mora oddati polovico v skupne kozolce. Kljub temu, da nekateri travniki niso izpremenili meja, pa tako mnenje ni pravilno. Pomisliti je treba, da se je nas izseljencev vrnilo doslej komaj 10%, in da bodo ti, ki se bodo šele vrnili, ostali brez krme. S tako nerednostjo je bilo omogočeno, da so nekateri pokosili vso deteljo in sladko krmo, slabo pa pustili onim, ki niso bili tako urni. Tako bo treba tudi pri krmi in drugi košnji obdržati skupnost in deliti krmo pravično in po potrebi na vse. Istočasno bo treba vse vedno znova opozarjati, da varčujejo s krmo, ker bomo sicer v zimskih mesecih ostali brez nje.

To bi bilo nekaj vprašanj, ki sem jih opazil, gotovo pa jih je še dokaj drugih, o katerih bi se morali skupno porazgovoriti. Zadnji čas je že, da odvržemo napačno sramežljivost, ki nas ovira, da bi na sejah krajevnih odborov in vaških sestankih povedali prosto svoje mnenje. Dobili smo oblast v svoje roke in bomo res tako ležali, kakor si bomo postlali. Če pa še sedaj ne bo zavladala pravica, bomo morali iskati krivca v sebi — gospode, na katero je prej letela kletev, ni več. Pazimo torej, da bo v našem življenju ostala pravica in poštenost, složnost in medsebojna pomoč.

Mladina bo poslala delovno brigado na Krško polje

Mladina celjskega okrožja je zborovala. Iz vseh delov našega okrožja je prihitela z zastavicami in s pesmijo na ustih: iz črnih revirjev, zaprašenih tovarn, zelenih gozdov in rodovitnih polj, skratka vsa mladina, ki je prej v največji meri občutila vso težo fašističnega divjanja, ki pa je kljub vsemu ostala samo naša, slovenska mladina.

Okrog 350 fantov in deklet se je dne 11. junija udeležilo prve okrožne mladinske konference v Celju. Ni bila to mladina stare Jugoslavije, ni bila mladina starega kova, ki izven svoje tovarne, izza svojega dvorišča ne vidi ničesar več. Ne! To je tista nova, prerojena mladina, to so bili mladi borci, mladi politični delavci, mladi udarniki! To je tista mladina, na kateri temelji vse naše bodoče delo, tista mladina, ki res predstavlja bodočnost naroda.

Konferenco je otvorila sekretarka okrožnega odbora ZSM tovarišica **Ivanka Vidiceva** ter pozdravila vse prisotne, predvsem zastopnike vojske in civilne oblasti, in predala besedo tov. **Sekiću,** kapetanu III. armije, ki je v svojem referatu poudaril veselje, ki navdaja našo junaško Jugoslovansko armado ob pogledu na slovensko mladino, ki jo je tako navdušeno in prisrčno z zastavicami in cvetjem sprejela ob prihodu na naša tla. Poudaril je, da mladina iz dneva v dan dokazuje, da v teku naše borbe ni spala, temveč da je tudi ona doprinesla svoj častni delež pri osvoboditvi naše domovine. Pozval je pionirčke, naj čuvajo in še bolj utrdijo bratstvo jugoslovanske mladine, ki je bilo potrjeno s toliko krvi, da naj zna ceniti vse pridobitve, za katere je padlo na tisoče najboljših mladincev. Na koncu je še apeliral, da podvzame mladina vse korake, da se zaledje čim trdneje poveže s fronto.

Tovariš župnik **Vilko Videčnik,** član OOOF, je toplo pozdravil mladino in v svojem govoru spomnil mladino na tiste temne dni, ko je Hitler nagnal tolpe preko naših meja in naročil: Napravite mi Spodnjo Štajersko nemško. »Danes se smejimo v obraz vsem tistim, ki so verovali v to, vsem tistim, ki so govorili, da je škoda žrtev za borbo, kajti OF je povedla slovenski narod na pravo pot, OF je iz naroda hlapcev zgradila narod borcev.«

Po aplavzu, ki je sledil njegovim besedam, je tov. župnik poudaril, da ni dovolj, če se mi danes navdušujemo z različnimi parolami o naši zmagi. Tista mladina, ki je tekom borbe tvorila sestavni del naših brigad in divizij, tiste mlade sile, ki so v največji meri osvobodile našo zemljo, bodo tudi sedaj v obnovitveni dobi našega gospodarstva stale na prvem mestu. Burno ploskanje in navdušeni klici »hočemo«, »tako je« so pokazali, da se mladina v polni meri zaveda svojih nalog.

Zatem je tov. **Franček Majcen,** član OOOF, podal politični referat. S svojim izčrpnim pregledom nam je razširil obzorje, tako da gledamo z jasnimi pogledi na notranje in zunanje politično življenje. Sledila je živahna diskusija.

O organizaciji in nalogah ZSM je podal referat tov. **Gorše Mirko - Iztok,** član G. O. ZSM za Slovenijo. Prikazal nam je sliko naših napak pri delu, obenem pa nam dajal smernice za nov način dela, h kateremu moramo pristopiti, da bomo zaktivizirali najširše mladinske množice, predvsem v delu za obnovo. Tovariš Iztok je v svojem referatu poudaril vlogo delavske mladine v novi Jugoslaviji.

Po njegovem izčrpnem referatu, na podlagi katerega se je razvila diskusija, je mladina iz Zgornje Savinjske doline predlagala tekmovanje v smislu predkongresnih priprav vsem ostalim okrožjem v Sloveniji. Predlog je bil navdušeno sprejet.

Mladina je stavila predloge, kje bi mogla največ koristiti. Soglasno je bilo sklenjeno, da takoj v začetku prihodnjega tedna pošljemo delovno brigado na Krško polje, ki je po odhodu Kočevarjev ostalo zapuščeno.

Tov. **Gašperšič Gabrijel - Gustl,** član sekretarijata CO USAOJ-a, nam je razložil pomen in navedel program II. kongresa ZSM. Navdušeno smo obljubili, da bomo vložili vse svoje mlade sile za obnovo domovine, da bomo dostojno proslavili ta naš največji praznik.

Izvolili smo tudi delegate za II. kongres. Ker pa je njih število zelo majhno, smo sklenili, da bomo doma proslavili ta naš praznik, da bo poslednja vasica takrat zaživela v pravem mladinskem ognju.

Sledile so volitve v okrožni plenum ZSM. Vsi predlagani so bili enoglasno sprejeti. Okrožni plenum sestoji iz 47 najpožrtvovalnejših mladink in mladincev.

Iz poročil posameznih okrajev je razvidno, da je mladina celjskega okrožja pri obnovitvenem delu opravila precej lepo število delovnih ur. Razvidno je, da hoče domovino dvigniti iz ruševin, jo sprostiti gorja ter jo povesti v lepšo bodočnost.

Srečni zopet doma

Delo Zbirne baze za repatriacijo vojnih ujetnikov in internirancev v Celju je postalo zlasti v zadnjih dneh zelo intenzivno. Od petka prejšnjega tedna, število oseb, ki se vračajo, ujetnikov in internirancev, dan na dan narašča in ravno v teh dneh se je pokazala potreba Zbirne baze v vseh njenih ustanovah in namenih.

V zadnjih dneh se je vrnilo iz taborišča Dachau okrog 60 oseb, ki so bile v naši bazi sprejete z vso ljubeznijo, ki jo moremo in smo jo dolžni izkazati tem revežem v naši prerojeni domovini. V nedeljo dopoldne, dne 10. junija t. l., se je obednica Zbirne baze spremenila v kratkem času v središče lepega sprejema 55 internirancev iz Dachau-a. Prirejena jim je bila zakuska; nudili smo jim tudi okrepčila, katera so nam stavile na razpolago posamezne tvrdke in dobrosrčne osebe iz Celja. Ne samo te, ki so se vrnili, temveč tudi vse ostale, ki so prisostvovali tej lepi tihi slavnosti sprejema, so oblile solze ob pogledu na radostni izraz v očeh in na obrazih vrnjenih internirancev. Vsi so soglasno izjavili veselje in presenečenje nad lepim sprejemom, ki smo jim ga nudili in z zadoščenjem je bilo ugotovljeno, da se je ravno pri tej priliki dokazal plod celotnega dela in truda pri Zbirni bazi sodelujočega osebja.

Takoj naslednji dan se nam je nudila prilika, da smo v naši sredini sprejeli preko 80 izseljencev iz Hrvatske in proti večeru okoli 100 izseljencev iz brežiškega okraja, vrnivših se iz Šlezije. Kakor prvi dan našim internirancem iz Dachau-a, tako smo tudi te izseljence sprejeli z odprtimi rokami in veselega srca smo jim po štirih letih izgnanstva zopet na domačih tleh nudili vso podporo in oskrbo.

Pričakovati je, da se bo število oseb, ki se vračajo v domovino, vsak dan večalo, s čimer bo tudi delo v bazi postajalo od dne do dne obširnejše. Vendar smo uverjeni, da bodo vsi odgovorni činitelji, kakor tudi vsi sodelavci v bazi z isto vnemo in veseljem kakor doslej to delo nadaljevali. Pri tem prosimo naše rojake, da nam pomagajo s prostovoljnimi prispevki. Vsak dar, zlasti pa dar v obliki hrane, bo dobrodošel. Priskočite torej na pomoč, da zamoremo povratnikom nuditi čim izdatnejše in čim boljše okrepčilo, saj se vračajo sestradani in utrujeni.

Kako srečni in zadovoljni so se počutili med nami, dokazujejo besede, ki jih je v imenu vseh vračajočih izpregovoril tov. Prejac Ivan od Sv. Marjete niže Ptuja. Dejal je takole: »Po težkih dnevih, mesecih in letih željnega pričakovanja vrnitve nas je sprejela naša domovina topleje in prisrčneje, kakor smo to pričakovali. Lepo so nas sprejeli v Kamniku, še lepše in prisrčneje v Celju, a najlepše nas bo objel naš dom. Naši borci so za ceno krvi izvojevali nam in domovini svobodo, mi pa bomo tudi z vso silo pomagali pri obnovi naše domovine in storili vse za ohranitev velikih pridobitev v tej osvobodilni borbi.«

Vsem bralcem „Nove poti“

Da bi prebivalstvo našega okrožja informirali o vseh problemih kakor tudi o vseh tekočih dogodkih v našem okrožju ter ga seznanjali z ukrepi in odredbami vojaških in civilno upravnih oblasti, je Okrožni odbor OF Celje začel izdajati lokalni časopis »Nova pot«.

Kakor je namen vsega našega časopisja, da je veren odraz mišljenja našega ljudstva, tako ima tudi »Nova pot« pred seboj cilj, da podaja našemu prebivalstvu čim popolnejšo in objektivnejšo sliko našega okrožja.

Če hočemo to doseči, bomo morali pri tem sodelovati prav vsi! Zato naprošamo vse bralce »Nove poti«, da nam pošiljajo iz svojih krajev poročila in dopise o vseh tamkajšnjih dogodkih kakor tudi o gospodarskem, političnem, kulturnem stanju ter drugih aktualnih problemih.

Da bi zadovoljili vse plasti našega prebivalstva: tako kmete in delavce kakor tudi inteligenco in bi tako postal naš časopis res ljudska last, prosimo vse bralce, da nam sporoče želje o ureditvi našega lista: kaj bi se dalo izboljšati, katere rubrike naj mogče povečamo ali pomanjšamo ali na novo vstavimo; katerim člankom naj pred vsem polagamo pažnjo itd.

Le če bomo pri časopisu res vsi sodelovali, bomo dosegli tako kvaliteto, ki bo nas vse zadovoljila!

Uredništvo »Nove poti«
Celje, Prešernova ulica

Naša mladina udarniško sodeluje pri obnovi

Najbolje se je v udarniškem delu izkazala **mladina tekstilne tovarne Metka** v Celju. Po svojem delovnem času so mladinke očistile travnik ostankov ustaške bande, cunje in obleko. Ta materijal je služil v predelavo za novo sukno, ki ga je tovarna predelovala tri dni. Prav tako so obdelale polja štirim družinam, katerih svojci so padli v partizanih.

Mladina vasi Rečica, okraj Laško, je poleg svojega dela na polju **v 14 dneh naredila 43 kubičnih metrov drv** za naše izseljence, ki se vračajo iz nemških taborišč. 120 mladink pa je dva dni delalo pri obnovi na poljih, ki so last družin, katerih moški so v naši vojski.

V Slovenjgradcu je mladina **obdarila 200 ranjencev,** ki so bili na poti iz partizanske bolnice na Pohorju v Topolščico. Zasule so jih s cvetjem in spremile v bolnico.

Mladina okraja Žalec **je obdarila v dveh dneh 250 ranjencev.**

Mladina Zgornje Savinjske doline je napovedala **tekmovanje** vsem okrajem celjskega okrožja. Okraj, ki se bo najbolje izkazal, bo dobil v nagrado in priznanje zastavo, ki so jo izdelale mladinke v Trbovljah.

Mladina v Mozirju (Zgornja Savinjska dolina) je v dveh dneh oprala in zakrpala perilo 5. artilerijske brigade.

Skupno z vojsko je mladina okraja Zgornje Savinjske doline priredila **šest kulturno prosvetnih večerov.** Tako naša mladina krepi in utrjuje bratstvo ter edinstvo jugoslovanskih narodov.

Mladina tovarne »Vesten« v Celju je napovedala tovarni »Metka« **tekmovanje** v produkciji.

Mladina okraja Slovenske Konjice je v enem dnevu nabrala **za bolnico** 11 kg masti, 23 kg keksov, 8 kg kruha, 1.25 l žganja, 450 jajc, 2 kg sladkorja in 0.25 l malinovca.

Pečovniški rudnik oskrbuje našo industrijo

Produkcija premogovnika v Pečovniku pri Celju se je v zadnjem mesecu po osvoboditvi povečala dnevno za 30 ton, in sicer od 55 na 85 ton. Rudnik zalaga s premogom vso celjsko industrijo in je zato zvišanje njegove proizvodnje velikega pomena za obnovo našega okrožja. Ta rudnik bo pričel dobavljati premog tudi dolenjskim opekarnam v novem mestu in mariborskemu okrozju.

»Mi smo Titovi — Tito je naš!«

Kaj je novega?

Maršal Tito je sprejel zagrebškega nadškofa dr. Alojzija Stepinca.

Jugoslovanska vojska, artilerijska brigada IV. Jugoslovanske armade, je razdelila med tržaško prebivalstvo 9000 kg živeža.

Prof. I. S. Švarić z moskovske univerze je izjavil, da je Trst po pravu jugoslovanski in da so tržaško vprašanje ustvarili italijanski imperialisti.

Narodni odbori bodo v Dalmaciji zgradili več dečjih domov. Doslej so zgradili na ozemlju Dalmacije 35 dečjih domov in 28 zavetišč.

Preko 40.000 ljudi je na veličastni manifestaciji v Trstu zahtevalo popolno uničenje fašizma, takojšen povratek internirancev in prijateljsko ureditev tržaškega vprašanja s Titovo Jugoslavijo.

V Bolgariji je Bolgarsko-Sovjetska združba priredila teden sovjetske kulture.

Sovjetska armada je osvobodila bivšega španskega ministrskega predsednika Larga Caballera, ki je bil v nekem nemškem koncentracijskem taborišču.

V Češkoslovaški so napovedane velike socialne reforme. Tako bodo banke in velika podjetja pod državno kontrolo.

Mestni NO v Beogradu je sklenil zgraditi v Beogradu v neposredni bližini električne centrale pekarno, ki bo napekla na dan 100.000 kg kruha. Odvišno paro te pekarne bo izkoriščala električna centrala. S kondenzacijo in rafiniranjem bo mogoče dobiti iz vsakih 100.000 kg kruha okoli 1000 kg čistega alkohola. Pekarno bodo še letos dogradili.

Te dni so odpremili iz Danske prve pošiljke živil za Anglijo. V zameno za druga živila so morali Danci odposlati v Anglijo 1600 ton masla in 200 ton jajc. Odposlati bodo morali te dni še nadaljnjih 2100 ton masla in 1000 ton prekajenega mesa.

Mehaničarski mojster Jovan Bledič je izdelal v mehaničarski delavnici zavoda za izdelovanje oblek in obutve motorni šivalni stroj novega tipa. Prednosti tega stroja so hitrost in trdnost šiva. Šivanka napravi 400 **vbodov na minuto.**

Ameriški zunanji minister Stettinius je sporočil, da je sprejeto stališče Sovjetske zveze, da ne more noben član petih velesil omejiti pravice kakega naroda, da predloži sporne zadeve svetu mednarodne varnostne organizacije. Glede vsakega sklepa o prisilnih ukrepih je potrebno popolno soglasje vseh stalnih članov sveta mednarodne varnostne organizacije.

7. junija je bil odprt pisemski poštni promet za vse jugoslovansko področje. Vse znamke, izdane pred 9. majem 1945. so neveljavne. Stranke iz območja pošt, ki še niso prejele novih znamk, morajo predati pisma odprta pri okencih na poštah.

Voditelj Komunistične partije Italije, podpredsednik italijanske vlade Palmiro Togliati, je v svojem govoru v Milanu med drugim tudi dejal: »Hočemo, da se vprašanje zaščite italijanstva v Trstu reši v sodelovanju z novo demokratično Jugoslavijo, s svobodnim, v partizanski borbi prerojenim ljudstvom. Prepričani smo, da bomo v stikih v sodelovanju in bratskem medsebojnem razumevanju obeh narodov znali najti tako rešitev tržaškega problema, ki bo spoštovala in ščitila italijanstvo Trsta in ki ne bo niti z ene niti z druge strani porajala nevarnih nacionalizmov.«

Vojaško sodišče za Štajersko in Prekmurje je pod predsedstvom poročnika Rudija Baravića obsodilo poslanca predaprilske Jugoslavije, veleindustrijalca mesnih izdelkov, Josipa Benka zaradi izdajstva in sodelovanja z okupatorjem na 12-letno robijo, na trajno izgubo državljanskih časti in na zaplembo premoženja. Obtoženec je bil za časa okupacije Prekmurja eden izmed najvplivnejših članov veleizdajalskega madžarskega kulturnega društva. Denarno je podpiral izrazito fašistične organizacije ter je stavil vso svojo tovarno v službo fašistične vojske v borbi proti narodnoosvobodilnemu gibanju. Višek pa je bila denunciacija Saše Ribnikarja madžarski žandarmeriji, s katero je dosegel izgon 60 Slovencev.

Tovarna vžigalic v Osijeku je pričela z delom. Njena kapaciteta znaša sedaj 250.000 škatlic dnevno, v kratkem pa bo povečana na pol milijona škatlic dnevno.

Donavo so sovjetske vojne oblasti skupno z našimi očistile magnetičnih min, precejšnjega dela potopljenih ladij in porušenih mostov. Tako je Donava spet plovna.

V mnogih krajih slovenske Primorske so postavili Amerikanci poleg krajevnega NO tudi svoja županstva, v katerih sedijo bivši fašistični uradniki. Preko teh županstev so ljudstvu ponujali živež. Zavedno primorsko ljudstvo pa je to zavrnilo s trditvijo, da imajo oni svojo ljudsko oblast in da bodo sprejemali hrano edino od oblasti, ki jo je postavilo ljudstvo samo.

Drobne vesti

Ko je dospel tov. Edvard Kardelj v Ljubljano, so se zgrnile italijanske protifašistkinje, pokrile njegov avto s svojo zastavo ter ihte in vroče prosile: »Svobodo ljudstvu Trsta! Tito! Tito!«

Tovarišica Kardeljeva, žena podpredsednika jugoslovanske federativne vlade, si je te dni ogledala industrijske naprave v Vestnovi tovarni v Celju. Živo se je zanimala za vsa delavska vprašanja, posebno še za vajeniški oddelek.

Že pred zlomom Nemčije je ušla iz taborišča tovarišica Danica Čebularjeva iz Mislinja. Vso dolgo pot do doma — preko 600 km — je prehodila peš in se takoj stavila na razpolago za delo pri obnovi.

Celjska mladina za ranjence. Nedavno je ZSM v Celju obdarovala v tukajšnji bolnišnici naše ranjene vojake s pecivom, cigaretami in cvetjem. Pionirček je ranjence razveseljeval z igranjem na harmoniko.

Termalno kopališče v Laškem bo 18. junija zopet odprto za civilne bolnike. Zdravilišče je predvsem namenjeno obolelim delavcem in nameščencem. Za sprejem je potrebno zdravniško potrdilo in odobritev krajevnega oz. okrajnega odbora OF.

Škoda na kulturnih dobrinah, ki jih je povzročil okupator v šoštanjskem okraju, znaša okoli dva milijona dinarjev.

Avtobusni promet Šoštanj—Slovenjgradec. V četrtek 14. junija je pričel redni avtobusni promet na progah Šoštanj—Slovenjgradec in Šoštanj—Solčava. Odhod v obe smeri ob 8. zjutraj.

Mestno gledališče v Celju bodo temeljito preuredili, ker ga je okupator hudo poškodoval.

Iz Zgornje Savinjske doline je okupator decembra preteklega leta odgnal nad 3000 glav goveje živine.

Socialno skrbstvo v Trbovljah. V času okupacije je bilo v Trbovljah izdanih na ubožnih podporah mesečno do 10.000 RM. Samo junija pa je naša oblast razdelila v ta namen 83.000 RM.

Savinjski les za Vojvodino. Ljudstvo Zg. Savinjske doline je v dveh dneh spravilo okoli 550 m posekanega lesa iz različnih žag na postajo Šmartno ob Paki. Ta les je namenjen Vojvodini, kjer ga bodo uporabili za gradbeno obnovo. Za les nam bodo poslali žito.

Pekovsko zborovanje v Celju. Pred dnevi je bilo v Celju zborovanje pekovskih pomočnikov, ki so se združili v enotno strokovno delavsko organizacijo. Pekovski pomočniki so sklenili udarniško delo pri preskrbi prebivalstva s kruhom.

Smrtna nesreča z orožjem. Te dni se je smrtno ponesrečil 14letni Zlatko Zupančič iz Gaberja pri Dobovi. Z drugimi otroci je bil na lovu za orožjem in municijo in med »raziskovanjem« mu je eksplodiral naboj v roki ter ga usmrtil.

Okrajni odbor OF Trbovlje je priredil veliko manifestacijo, s katere so poslali pozdravni brzojavki maršalu Jugoslavije Titu in predsedniku slovenske vlade Borisu Kidriču.

V Sv. Pavlu pri Preboldu bo v nedeljo dne 17. junija ob 16. uri popoldne miting, združen z manifestacijo osvobojenja. Prireditev bo za vse območje bivše občine. Najavljeni so govorniki iz celjskega okrožja in žalskega okraja.

V celjski cinkarni je topilnica od osvoboditve zvišala produkcijo za 15 %. Valjarna, ki je v zadnjem letu okupacije zmanjšala obrat, je sedaj v polnem teku.

Trboveljski rudarji bodo v kratkem dobili za najnujnejšo potrebo čevlje in usnje za popravila.

ESZDN Cinkarne in Metalne d. d., Celje priredi v nedeljo dne 17. junija ob 9. uri na dvorišču Cinkarne žalno svečanost naših žrtev fašističnega terorja. Na sporedu je maša zadušnica, govori, pevske in glasbene točke.

V Sv. Pavlu pri Preboldu ustanavljajo narodno knjižnico. V teku je nabiralna akcija knjig po hišah. Prebivalstvo naj poišče in pripravi vse slovenske knjige in jih odda zbiralcem, ko se bodo oglasili. Knjižnica bo nudila čtivo vsem ljudem v območju bivše občine.

Naša tekstilna industrija bo začasno izdelovala blago večinoma iz domačih surovin. Sedaj ko je potreba največja, velja načelo: čim več blaga, čeprav bodo tkanine iz domačih surovin tanke.

V Starem trgu pri Slovenjgradcu so priredile mladinke na državnem posestvu tekmo, katere se je udeležilo 10 članic. Oplele so v dveh urah 35 arov.

Slovenjgraški okraj je oddal za obubožane kraje v Zgornji Savinjski dolini in za Trbovlje 17.000 kg moke.

Narodna milica v Slovenjgradcu je polovila skupno z vojaštvom nad 500 ustašev in drugih škodljivcev.

Okrožni odbor RK v Celju je od osvoboditve do danes posredoval v 587 primerih pri iskanju pogrešancev.

V Brežicah je okrajni odbor RK nabral toliko živeža, da stalno zalaga etapno kuhinjo, v kateri dobe hrano preseljenci, ki prihajajo oziroma potujejo skozi Brežice.

V Mislinju je patrola Narodne milice ujela zloglasnega domačega gestapovca Franca Blazniška iz Mislinja. Pohajal je s titovko na glavi, kar mu pa ni pomagalo, da bi ušel zasluženi kazni. Njegovi izdajalski roki je pripisati mnogo žrtev in dokaj požganih domov v tem okraju.

Celjsko prebivalstvo čaka na maršala Tita.

Obdarimo naše ranjence

Štiri leta so naši borci krvaveli po slovenskih gozdovih in hribih. Padali so in umirali za svobodo in boljšo bodočnost svojega naroda. Veliko jih je bilo ranjenih in težko obolelih, mnogo jih je dobilo revmatizem in druge trajne bolezni. Kakšna je bila usoda naših ranjencev in bolnikov v teku štiriletne osvobodilne borbe, nam najbolj izpričuje dejstvo, da je bila večina partizanskih »bolnic« zgrajenih pod zemljo in pokritih z deskami, v tako imenovanih »bunkerjih«. Da so bile te bolnice kar najmanj podobne kakim okrevališčem, kjer naj bi bili ranjenci deležni vse možne nege in okrepčila — to si lahko mislimo.

Kljub nezaslišanemu okupatorjevemu terorju so naše slovenske žene in dekleta skozi vso to dobo zbirale in prinašale za naše ranjence pač vse, kar so mogle odtrgati od itak pičle hrane, darovati od svoje obleke in perila ter nakupiti zdravil po lekarnah. Mnogo gorja in trpljenja so s tem prihranile našim bolnikom in ranjencem; nikdar jim naši borci ne bodo tega pozabili!

Danes so naši ranjenci prepeljani v dolino. Veliko ugodnejši je njihov položaj, vendar smo za oskrbo njih še vedno navezani sami nase. Obračamo se na vas, slovenske matere, žene in dekleta, da jim priskočite na pomoč in olajšate njihovo trpljenje!

Prepričani smo, da ne bo slovenske družine, ki ne bi vsaj z malenkostjo obdarovala one, ki so žrtvovali svoje zdravje in toliko pretrpeli za svobodo in srečo naše domovine!

Krvavi žegnani studenec

Komisija za ugotavljanje zločinov pri Okrajnem odboru OF na Vranskem je odkrila zločin nacističnih krvosesov, ki je terjal 62 smrtnih žrtev. Ko so Nemci vršili ofenzivo v Zgornji Savinjski dolini, so domači izdajalci izdali nekatere partizane, ki so se skrivali pri gorskih kmetih. Kriviveljna nemška in izdajalska Vlasovska policija na Vranskem je ranjene in ozebljene partizane brez vsakega procesa postrelila. V gručah so jih vodili k tako zvanemu »Žegnanemu studencu« pri Vranskem, jih razvrstili po nekaj korakov pred seboj in jim ukazali, naj gredo proti gozdu. Nato so od zadaj streljali nanje in potem še na tleh ležečega vsakega ustrelili v glavo. Ker grobokopi niso nobenega izmed ustreljenih poznali, njihova indentiteta še sedaj ni ugotovljena. Na ta način so postrelili 62 partizanov, ki so jih zagrebli v skupni grob pri omenjenem studencu. Zločinski izdajalci bodo prejeli zasluženo kazen.

V vsako hišo NOVO POT

Ivan Cankar

Naše veliko jutro

Dolga, temna stoletja smo živeli kakor v groznici, ki je glasnica smrti. Komur je Bog dodelil mehko dušo, k sanjam nagnjeno, v zvezde zamaknjeno, zvesto dušo, ki ne pozna nasilja in veruje v pravico, tak človek je kmalu ponižen hlapec svojemu sosedu. Ker ta sosed nima mehke duše, pač pa ima prostrano posestvo in potrebuje sužnje, da delajo zanj in za imenitnike, njegove goste.

Tako smo živeli dolga stoletja, kakor nekoč v stari Kartagi sužnji Hamilkarjevi, o katerih nam pripoveduje Flaubert. Lačni in goli smo uklenjeni gonili silni mlin, od zore v mrak ... od zore v mrak, brez nehanja, mleli žlahtno pšenico za gospodarja, strmeli s kalnimi očmi in od gladu razpaljenimi ustnicami na bleščečo belo goro, ki je kipela zmerom višja izpod mlina, izpod našega trpljenja. Le ob veliki svečanosti, v razposajenosti in pijanosti, kar tako mimo grede in kakor v posmeh nas je Hamilkar za en večer, ah, le za en večer izpustil, nam odklenil verige, da smo se blazni zagnali v to sladko belo goro, zarili se vanjo, nasitili se za en večer, oh, le za en večer. In hvaležni smo bili usmiljenemu gospodarju, molili smo zanj v svojem srcu. Naslednje jutro nas je zopet uklenil in pričel se je strašni, večni kolobar od zore v mrak ... od zore v mrak ... Nihče med nami se ni upal pomisliti, da bi lahko bilo drugače in da Hamilkarjev ukaz ni božji ukaz.

Nezaslišano je bilo trpljenje Gospoda našega, Jezusa Kristusa. Ker trpljenje njegovo je bilo trpljenje vesoljnega človeštva od stvarstva do sodnega dne. Ko je na cvetno nedeljo jezdil v Jeruzalem in so ga obsipali s cvetjem, nastlali mu z oljkovimi mladikami zmagoslavno pot, klicali mu »hosana«, je bil tih in žalosten pogled njegovih svetlih oči; gledal je v nezvestobo, v ponižanje, v neizmerno bolečino in smrt. Na Oljski gori se je Bog sam razjokal pod težo svoje bridkosti, razjokal se je s krvavimi solzami ob grozoti, ki jo je videl pred seboj. In prosil je, Bog sam je prosil: »Daj, da gre ta kelih mimo mene!« Vesoljno človeštvo je malodušno klečalo na tleh, trepetalo, omahovalo za trenotek; ni omahnilo. Mir je segel v dušo, ki je spoznala, da je za poveličanje in vstajenje treba ponižanja in smrti na križu. Njega, čistega, so gonili od Ane do Kajfa, gonili ga uklenjenega, zasmehovali so ga, mu pljuvali v sveti obraz; bičali so ga, kronali ga s trnjem, da je hila kri na uboga lica. Vse je tako moralo biti; kajti rečeno je: skozi noč bridkosti, ponižanja in trpljenja vodi pot v poveličanje ... vodi pot v poveličanje ...

Trikrat je omagal Kristus pod križem, trikrat so se mu zastrle oči. In ko so ga razpeli na ta strašni križ, ko so vadljali pod njim za njegovo rdečo haljo, rdečo od božje krvi, je zaklical On sam, zaklical v neznani bolesti: »O Bog, o Bog, zakaj si me zapustil!« Tudi to je moralo biti. Zakaj treba je bilo Sinu božjemu, treba je človeku, narodu in človeštvu, da pred sijajnim vstajenjem svojim toči krvave solze na Oljski gori, treba mu je Judeža izdajalca, krivičnih sodnikov, zasmehovanja in bičanja in trnjeve krone, treba križeve poti in povišanja na križ. In tudi je bilo treba omahovanja, dvoma, bridkosti in malodušnosti; ker malodušnost je rodna mati najglobje vere in najvišje moči.

Ta sveta povest je naša povest! Je povest vsakega trpečega človeka, vsakega trpečega naroda; je povest trpečega človeštva, ki se je samo napotilo na Golgoto, samo se razpelo na križ.

Dolga, temna stoletja smo blodili po močvirju s potrtim srcem, s plaho dušo, brez upanja, brez vere v svetlobo in življenje, zakrknjeni v svoje ponižanje, v svojo samoto in bridkost. Ali planil je silni vihar, razgnal je oblake, zagledali smo solnce in ugledali pot. Nič več nevere, nič več nezaupanja — ven iz močvirja, ven iz teme!

Morda še ni dan vstajenja, morda je šele cvetna nedelja in pred nami še Oljska gora in križev pot in Golgota. Ali naj se zgodi, kar se mora zgoditi! V naših srcih je zapisano, v evangeliju, da vstajenje pride, ker mora priti. Pa bodi še več bičanja in ponižanja, bodi pot na Golgoto še tako strma in strašna — uprimo oči v solnce: naše veliko jutro je blizu, v lica nam diha rosna zarja njegova.

(Nadaljevanje iz strane 2)

bo, da v enem kraju ni mesta za dve enaki zadrugi.

Na delo je treba takoj. V enem letu moramo zadružništvo tako zgraditi, da bo vzor vsemu svetu, saj si bomo v zadružništvu zgradili boljšo bodočnost. Če bomo vsi delali, bomo zmagali. Zadružništvo bo tista sila, ki bo vsadila v slovensko ljudstvo čut poštenosti, bratstva in resnične svobode.

Nato je obrazložil tov. Mohorčič odnose kmeta do ljudske oblasti in temelje naše ljudske demokracije. Ker je oblast ljudska, je ljudstvu v korist in potrebna je samozavest, da jo bomo pravilno uprabljali. Za uspešno gospodarsko obnovo je potrebno

načrtno gospodarstvo

kakor je ljudska želja in njegova korist. Popisov je ljudstvo sito, ker je bilo navajeno, da so mu po vsakem popisu kaj odvzeli. Današnji popisi pa nimajo tega namena, pač pa hočejo ugotoviti današnje razmere. Potrebno je ustvariti sliko našega gospodarstva, ki bo podlaga za načrtno obnovo. Načrtnega obnavljanja ne smemo gledati samo s stališča, kraja, okraja in okrožja, marveč s stališča vse Slovenije in države. Načrtno gospodarstvo nam je za 20 let naprej zagotovljeno, ker imamo pogodbo z bratsko Sovjetsko Rusijo, ki nam nudi trdno podlago resnične gospodarske obnove (odobravanje).

Sledilo je poročilo tov. Zorčiča, ki je udeležencem podal smernice njihovega gospodarskega boja. Skupni interesi Slovenije in države nas vodijo kakor en mož nesebično v borbo gospodarske obnove. Težkoče so velikanske, ker je okupator vse izropal, zlasti pa v izseljeniških krajih. Zato je treba zlasti v teh krajih pristopiti h kolektivnemu delu. Trenutno so važnejši problemi prehrane, živinoreje in sadjarstva. Slovenija je še v mirnem času uvažala živež, zato bo sedaj še tem bolj navezana na uvoz. Kar največ pažnje bo treba posvetiti živinoreji, zlasti zaščiti plemenske živine. Sadje bo važno za našo prehrano. Zato bi bil zločin letošnje sadje predelavati v sadjevec in žganje, ker je treba kar največ sadja konzervirati, sušiti in predelati v mezgo. Gospodarska borba bo težka, končana pa bo uspešno tem prej, čim bolj se bomo oklenili skupnega dela.

Popoldne je bila debata, v katero so posegli kmetje naših krajev in okrajev. Iz vprašanj in stvarnih odgovorov so se razvijale nove smernice dela na področju načrtne gospodarske obnove. Tov. minister Hribar je v svojih tolmačenjih zatrjeval, da bo vprašanje valute v kratkem zadovoljivo rešeno. **Vprašanje lastninske pravice** je nedotaknjeno za sedaj in za bodočnost. Na sedežu okrajev je treba ustanavljati strojne zadruge, ki ne bodo pritegnile samo strojev, marveč tudi poljedelsko orodje. To je potrebno zlasti sedaj, ko je pomanjkanje orodja tako občutno. Te zadruge bodo izposojale stroje in orodje najpotrebnejšim.

Pri ustanavljanju zadrug bodo z navodili in nasveti pomagali poleg Glavnega iniciativnega odbora za zadružništvo v Ljubljani še iniciativni odbori zadružništva na okrožju in okrajih. Zadružno misel je treba razlagati ljudstvu na vaških sestankih, ki naj rode zdrave in stvarne predloge in misli za večje okrajne in okrožne konference.

Dopisujte v „NOVO POT"!

Tedenske politične vesti

Moskva, 10. junija. »Pravda« je objavila članek slavnega gospodarstvenika Leontjeva, ki govori o vprašanju varstva kolonijalnih narodov. V njem poudarja pisec, da je borba svobodoljubnih narodov proti nasilju z novo močjo zbudila v kolonijalnih narodih željo po narodni neodvisnosti. Stališče SZ o kolonijalnem vprašanju je: sleherni narod ima pravico do samoodločbe in popolne neodvisnosti.

Moskva, 12. junija. Moskovski radio je poročal, da bo sedanji sistem v Nemčiji prenehal obstojati, ko bodo vse zahteve zmagovitih sil popolnoma izpolnjene in ko se bodo zavezniki prepričali, da sta nacizem in nemški militarizem popolnoma uničena in da Nemčija ne more več ogrožati miru.

London, 12. junija. Kongres socialistične stranke je ob zaključku končnega zasedanja izjavil svojo solidarnost s španskim ljudstvom, ki se bori proti vladi generala Franca in za vpostavitev demokracije v Španiji.

Moskva, 12. junija. Maršal Stalin je poslal ob tretji obletnici podpisa sovjetsko-ameriške pogodbe o medsebojni pomoči ameriškemu prezidentu Trumanu brzojavko, v kateri med drugim pravi: »Izražam trdno prepričanje, da se bodo prijateljske vezi, ki so bile ustvarjene v skupnem boju med Sovjetsko Zvezo in Združenimi državami, uspešno okrepile tudi v bodočnosti v dobrobit naših narodov in v korist trdnega sodelovanja med vsemi svobodoljubnimi narodi.«

Praga, 12. junija. V Hradčanih so izročili odlikovanja »Belega leva« 28 častnikom SZ.

Beograd, 10. junija. AVNOJ je izdal in razglasil zakon o pogodbi o prijateljstvu, vzajemni pomoči in o sodelovanju med Jugoslavijo in Sovjetsko Zvezo, ki je bila sklenjena v Moskvi 11. aprila 1945. Predlog zakona je bil soglasno sprejet in ratificiran.

Bern, 13. junija. Jugoslovanska vlada je zahtevala izročitev v Švico pobeglega bivšega italijanskega guvernerja Dalmacije Giusseppe-a Bastianinia. Ta je bil prvi, za katerega je komisija združenih narodov za ugotavljanje vojnih zločinov izdala uradno potrdilo, da je vojni zločinec.

London, 12. junija. V četrtek in petek bo zasedala v Londonu evropska prehranbena konferenca. Prihod na konferenco so sporočile Belgija, Nizozemska, Danska in Luksenburška, povabljene pa so tudi Francija, Norveška, Sovjetska Zveza, Jugoslavija, Češkoslovaška in Grška. Zastopnike bosta poslali tudi Amerika in Kanada kot glavni dobavitelji hrane za Evropo.

Rim, 12. junija. Italijanski ministrski predsednik Bonomi je podal danes ostavko svoje vlade. Medstrankina pogajanja še pozno zvečer niso prišla do odločitve, kdo bo njegov naslednik.

London, 13. junija. Pariški radio poroča, da se je začela evakuacija francoskega civilnega prebivalstva iz Sirije. Francoske čete so dokončno izpraznile Damask, Homs, Hama, pokrajine Djebel in Hauran.

Moskva, 9. junija. Dne 8. junija je bilo zaključeno zasedanje Vrhovnega sveta RSFSR, na katerem je poslanec Pronin med drugim poročal, da so fašisti med zasedbo uničili v mestih republike 280.000 stanovanjskih hiš. Poudaril je tudi, da je vlada zagotovila gospodarsko pomoč 862 mestom RSFSR, v katerih že gradijo hiše na prostoru 900.000 kv. metrov. Celokupni državni proračun vštevši plačilo vojne škode, znaša 28.855 milijonov 352.000 rubljev dohodkov in 28.768,571.000 rubljev izdatkov.

Ustanovitev Fizikulturnega društva v Celju

V Celju je 13. t. m. ustanovni občni zbor fizikulturnega društva. V tem društvu, katerega namen je združiti vse sportnike in ljubitelje sporta v neko povezano celoto, so zastopane vse panoge sporta. Kdor koli ima zanimanje za sport, bo našel tu sebi odgovarjajoče mesto, kjer bo lahko delal, se razvijal in žel uspehe.

Sestanka so se udeležili predstavniki oblasti in zastopniki okrožja in okraja. Tov. Vagner je spregovoril otvoritvene besede in pozdravil zastopnike oblasti ter vse navzoče. Za njim je spregovoril delegat okrožja tov. Kokot, ki je podal nekaj smernic in orisal delovanje društva. Sledile so volitve začasnega odbora, ki bo vodil posle do rednega občnega zbora. Poleg tega so bili izvoljeni referenti za posamezne odseke.

V društvu so zastopane vse panoge sporta, telovadba, nogomet, lahka atletika, smučanje, drsanje, turistika, odbojka, košarka, rokomet, tenis, namizni tenis, kolesarstvo, sabljanje, streljanje, jahanje, jadranje, plavanje. Društvo bo imelo svoj sportni prostor na Glaziji. Z delom prične društvo takoj, da se lahko že udeleži fizikulturnega zleta v Beogradu.

Vabimo vse prijatelje sporta, ki imajo zanimanje za eno ali drugo panogo sporta, da se javijo v pisarni prosvetnega odseka v Narodnem domu dnevno od 18. do 20.

V nedeljo 17. t. m. ob 4. bo na igrišču F. D. Olimpa v Čretu prvo srečanje celjskih nogometašev. Tekma bo med F. D. Celje in F. D. Olimpom. Vabljeni so vsi prijatelji zelenega sporta!

Ne smemo pozabiti . . .

. . . da so pred štirimi leti gnali naše ljudi uklenjene, izbičane in ponižane, kakor klavno živino na tovornih vlakih v grobnico Dachau.

. . . da so v Dachau-u žigosali naše ljudi kakor pri nas živino na sejmih, na laket leve roke so vtisnili s posebnim pečatnikom številke. Z iglami, nasajenimi na pečatniku, so vpikali ujetnikom z modrim tušem 1½ cm visoke številke, ki so šle že v stotisoče.

. . . da je v Dachau-u umrlo leta 1943 1596 oseb, leta 1944 4805 in v prvih štirih mesecih leta 1945 13159 oseb. Ti so umrli takozvane »naravne smrti«. Kakšne številke se skrivajo za ustreljenimi in premeščenimi, ni nikomur znano.

. . . da so »zlatarji «taborišča Dachau-a naropali iz ust umrlih januarja, februarja, marca in aprila leta 1945 65.7 kg zobnega zlata; od leta 1944 pa do danes so nakradli od 53.500 umrlih ljudi 268 kg zlata v vrednosti 70 do 80 milijonov predvojnih dinarjev.

. . . da so imeli v Dachau-u grozotne plinske celice, v katerih so fašistični zločinci podušili na tisoče žrtev. Te celice so bile zgrajene v obliki kopalnic. Invalide, izmučene in onemogle internirance so SS-ovci peljali v te »kopalniče« na »kopanje« in spustili »tuš«. Hermetično zaprti prostori so bili v trenutku napolnjeni s plinom in že je bilo na stotine nagih trupel pripravljenih za krematorij. Kakor drva so nalagali mrtvece na kupe, nekatere so vozili tudi v tovarne in jih predelavali v klej in milo. Ko pa krematoriji niso mogli več sproti sežigati toliko trupel, so jih pokopavali nekaj kilometrov zahodno od Dachau-a ob železniški progi München-Ingolstadt na griču, ki krije 10.000 žrtev . . .

. . . da je bil v dachauski taboriščni bolnici urejen poizkusni oddelek za razne bolezni. Zdravim ljudem so vbrizgavali SS-ovski zdravniki kri malaričnih ljudi ali pa jih pustili opikati od komarjev, ki prenašajo malarijo.

. . . da so bili politični ujetniki poizkusni kunci za vse vrset strupenih plinov. Jasno je, da je pri tem pomrlo na desettisoče ljudi.

. . . da so celjski gestapovci obešali svoje žrtve za pete pod strop in jih ure dolgo pretepali z žilavkami. Takemu mučenju je sledilo zasliševanje.

. . . da so v mariborski jetnišnici slovenski pazniki pretepali jetnike, ker so med seboj govorili slovenski.

Na zverinski način pomorjene žrtve fašističnega nasilja nam ne bodo pustile mirovati, dokler ne bo kaznovan zadnji vojni zločinec!

Žrtve celjskih gestapovcev . . .

Objave in razglasi

Zamenjava denarja

V kratkem času bo zamenjava RM v našo novo enoto, imenovano »Dinar fed. dem. Jugoslavije«. Da se prepreči špekulacija in zloraba, bo rok za zamenjavo predvidoma kratek. — Ker je pri zamenjavi RM pričakovati velikega navala na razne menjalnice, priporočamo prebivalstvu vsega celjskega okrožja, da svoje prihranke naloži do tega časa v novo osnovanem denarnem zavodu »Denarni zavod Slovenije«, podružnica Celje, ki posluje v prostorih bivše Ljubljanske kreditne banke, Kolodvorska ul. št. 1. — S tem si boste olajšali nepotrebno čakanje pred zamenjalnicami, kakor tudi preprečili težko poslovanje denarnim zavodom, ki bodo za to pooblaščeni.

Okrožni odbor OF, Celje,
Finančni odsek.

Vsem okrajnim načelstvom NM okrožja Celje

Dogajajo se številni primeri, da si kmetje, obrtniki in drugi samolastno prisvajajo ujetnike kot delovno silo. Dogajajo pa se tudi primeri, da narodu sovražni elementi prikrivajo vojne ujetnike s tem, da jih zaposlijo na svojem posestvu, oz. pri svojem delu in tega ne javijo vojaški oblasti. Da se v bodoče prepreči vsaka nepravilna uporaba ujetniške delovne sile, oz. vsako prikrivanje ujetnikov, morajo krajevna poveljstva Narodne milice takoj ugotoviti število vojnih ujetnikov v svojem območju, vse te vojne ujetnike zbrati in jih predati najbližji komandi mesta, da jih odpremi do prve edinice KNOJ-a. Ta ukrep mora biti izvršen najkasneje do 15. junija in morajo okrajna načelstva Narodne milice takoj poročati okrožnemu načelstvu Narodne Milice. Ta poročila morajo biti na okrožnem načelstvu **do 16. junija.** Tozadevna poročila pošljite z direktnimi okrožnimi kurirji. Od 15. junija morajo biti vsi vojni ujetniki zbrani pod kontrolo KNOJ-a. Edinice KNOJ-a bodo stražle vojne ujetnike, jih spremljale na delo po odrejenem razporedu in jih eventuelno predajale za poedina dela pod stražo tistemu krajevnemu poveljstvu Narodne milice, kjer bodo ujetniki zaposleni. Vse prošnje za dodeljevanje vojnih ujetnikov na delo morajo odslej vlagati krajevni odbori preko okrajnihna okrožni odbor OF, ki bo vse te prošnje reševal dogovorno s pristojnimi komandami edinic KNOJ-a. Prvenstveno bo uporabljena ujetniška delovna sila za obnovo našega prometa, nato pa v industriji in poljedelstvu.

Razglas o vojnih ujetnikih

1. Edina pristojna oblast za upravljanje z vojnimi ujetniki v celjskem okrožju je Komanda ujetniških taborišč v Celju.

2. Vsi delodajalci vojnih ujetnikov vseh narodnosti se morajo zglasiti na Komandi ujetniških taborišč v Celju, kjer dobe v izpolnitev posebne formularje. To velja tudi za tiste delodajalce, ki že imajo od naše Komande dodeljene ujetnike, pa še niso izpolnili predpisanih formularjev. Vsak vojni ujetnik mora biti registriran v naši komandi.

Ujetnike, ki so bili izdani za delo pred 8. junijem, je treba vrniti, če pa delajo v industrijskih podjetjih, javiti na naši komandi.

3. Vsi Okrajni odbori OF so dolžni kontrolirati izvajanje določil o vojnih ujetnikih pri krajevnih in vaških odborih OF.

4. Vojni ujetniki se do preklica ne smejo uporabljati za poljska dela; o izjemnih primerih odloča komanda ujetniškera taborišča.

5. Vse vojne ujetnike, ki so zaposleni pri poljskih delih in pri obratih, ki nimajo potrdil, da delajo za vojne oblasti, je treba nemudoma vrniti naši komandi. O izjemnih primerih odloča naša komanda.

6. Okrajni odbori OF naj organizirajo za vojne ujetnike skupna prenočišča, da jih bodo lažje kontrolirati.

Komanda ujetniških taborišč Celje.

RAZGLAS

Krajevni odbori OF so dolžni napraviti seznam vseh vojnih ujetnikov, ki se nahajajo v kraju in ga najkasneje do 17. t. m. poslati nadrejenim Okrajnim odborom. Seznam mora vsebovati:

a) Ime kraja.
b) Število ujetnikov.
c) Narodnost.
d) Čin.

POSILJANJE BOLNIKOV V ZDRAVILIŠČA

Da bi naši borci, ki bojujejo na težkih revmatičnih boleznih, čimprej prišli do zdravljenja v naših zdraviliščih, o d r e j a m o:

1. Vsak krajevni odbor OF ali NOO, odsek za soc. skrbstvo, naj pošlje bolnika, ki boluje na revmatični bolezni, s predlogom k okrajnemu zdravniku.

2. Okrajni zdravnik pregleda bolnika, izda zdravniški pregled bolnika, predpiše število potrebnih oskrbnih dni in priporoča zdravilišče.

3. Bolnik odda po zdravniškem pregledu potrdilo o pregledu okrajnemu referentu za soc. skrbstvo, ki pošlje ta pregled s predlogom okrožnemu odboru, načelniku odseka za socialno skrbstvo.

4. Referenti socialnega skrbstva pri okrajnih odborih OF naj zberejo vse zdravljenja potrebne v svojem okraju in to samo najnujnejše.

5. Načelnik odseka za soc. skrbstvo pri OOOF bo zbral vse primere, kjer je zdravljenje potrebno in poslal število istih upravi zdravilišča, ki bo odpoklicala z ozirom na število razpoložljvih postelj.

6. Načelnik odseka za soc. skrbstvo pri okrožju bo obvestil bolnike in jim poslal dovolilnice z ostalimi tiskovinami, kakor predlogom ter zdravniškim pregledom posameznim bolnikom.

7. Okrajni odbori in okrožje bodo s strani uprave zdravilišča točno obveščeni, koliko in kateri bolniki so bili sprejeti v zdravljenje.

8. Po odpustu bolnika iz zdravilšča bo zdraviliški zdravnik na posebni tiskovini označil stanje bolnika.

9. Celodnevna oskrba, to je zdravniška pomoč, prehrana, kopeli in ostali potrebni pripomočki zdravljenja, stanejo dnevno 6.50 RM. Stroške zdravljenja nosijo za najrevnejše, ki niso zmožni plačila, krajevni ali okrajni obori (odseki za socialno skrbstvo). Tisti, ki so zmožni plačila, pa plačujejo oskrbnino v sporazumu z odseki za socialno skrbstvo pri krajevnih ali okrajnih odborih, z dovoljenjem načelnika odseka za socialno skrbstvo pri okrožnem odboru, pri blagajni zdravilišča.

Ponovno poudarjamo, naj bolnike pošljejo, predvsem partizane, na zdravljenje in tudi tiste, ki so mnogo pripomogli v tej borbi.

Okrajni oziroma krajevni odbori morajo o bolnikih poročati sledeče: koliko časa je bil v partizanih in v kateri edinici je bil, koliko časa je bil v zaporu oziroma v taborišču in kje?

OKROŽNI ODBOR OF, CELJE,
odsek za socialno skrbstvo.

Komisije za podpore

Po odredbi Narodne Vlade Slovenije, ministrstvo za soc. pol., z dne 27. V. 1945, se morajo takoj osnovati komisije pri vseh Okrajnih odborih OF, ki bodo zbrale za svoj teritorij podatke o vseh invalidih, vdovah in sirotah, kakor tudi žrtvah fašističnega terorja, da bo na ta način omogčena čim prejšnja izdaja podpor tistim, ki so podpore res potrebni. Okrajne komisije imenuje Okrajni odbor, potrdi jih pa Okrožni odbor OF. Te komisije se sestoje po možnosti iz enega pravnika kot predsednika, enega invalida ali člana sindikatov in referenta za socialno skrbstvo. Delo teh komisij mora biti javno, to se pravi, na zboru volilcev morajo biti razglašena imena vseh tistih, ki so bili sprejeti v spisek, tako da imajo volilci možnost, predlagati spremembe in dopolnitve k delu komisije. Okrajne komisije stavijo svoje predloge komisiji za določanje podpor pri Okrožnem odboru OF v rešitev. O rešitvi bo izdan odlok.

Za podpore je predlagati res samo tiste, ki so neoskrbljeni.

To bo samo začasna ureditev tega vprašanja kot prva nujna pomoč. Zneski podpor bodo v početku precej skromni, ker so denarna sredstva zaenkrat v to svrho omejena. Kasneje, s ureditvijo kreditov v socialni politiki, pa bodo določene dokončne rente in pokojnine.

IZPLAČILA RENT (POKOJNIN) DELAVCEM IN PRIVATNIM NAMEŠČENCEM

Izplačila rent (pokojnin) delavcem in privatnim nameščencem bodo v sledečem vrstnem redu:

Dne 15. in 16. junija 1945: Velenje, Šoštanj.

Dne 18. in 19. junija 1945: Slovenjgradec.

Dne 21. in 22. junija 1945: Kozje, Sv. Peter pod Sv. Gorami.

Krajevni odbor v Vojniku naj obvesti svoje območje, da bo izplačilo rent pri celjski podružnici.

Upokojence bratovskih skladnic v Zagorju, Trbovljah, Hrastniku in Senovem bodo izplačevale dotične bratovske skladnice same.

Državne (javne) in samoupravne pokojnine izplačujejo Okrajni odbori OF v zvezi s Krajevnimi odbori.

Okrožni odbor OF
odsek za socialno skrbstvo.

VSEM VOJAŠKIM IN CIVILNO-UPRAVNIM OBLASTRM!

Radi pomanjkanja papirja naproša Začasna uprava tiska za Slovenijo — Podružnica Celje vse vojaške in civilno-upravne oblasti, da naklado svojih objav, razglasov, odredb in publikacij zmanjšajo na minimum in dajo v tisk zaenkrat le najnujnejše stvari!

Začasna uprava tiska za Slovenijo
Podružnica Celje.

VSEM OKROŽNIM IN OKRAJNIM ZDRAVNIKOM

Na predlog krajevnih in okrajnih odborov, odsekov za soc. skrbstvo, naj zdravniki pregledajo in ugotovijo stanje bolnikov.

Vsak okrajni zdravnik naj izpolni tiskovino »Zdravniški pregled«, kjer naj točno navede stanje n vrsto revmatčnih bolezni pri posameznih bolnikih. Vpiše naj potrebno število oskrbnih dni, 21 ali 28 dni ali samo ambulantne kopeli, brez ostalih pripomočkov zdravljenja.

V težjih slučajih revme bo okrožni zdravnik na predlog zdraviliškega zdravnika predlagal večje število oskrbnih dni.

Zdravniki naj predpišejo tudi zdravilišče, v katero spada bolnik. Trenutno sta na razpolago zdravilišči Laško in Čatež pri Brežicah.

Pri pregledu pridejo v prvi vrsti v poštev samo partizani. Šele ko bo pripravljenega dovolj prostora, tudi ostali, t. j. predvsem najrevnejši, ki bodo prinesli s seboj predlog za pregled od okrajnih odborov, odseka za soc. skrbstvo.

Okrožni oz. okrajni odbori, odseki za soc. skrfstvo, bodo bolnike s predlogi in zdravniškimi pregledi pošiljali v zdravilišča, kjer jim bodo na razpolago vsi razpoložljivi zdravniški pripomočki.

Glede honorarjev prejmejo okrajni zdravniki še posebne okrožnice. Začasno pa so v veljavi honorarji, kakor so bili. Honorarje bo zdravnikom izplačeval okrožni, oziroma okrajni odbor, odsek za soc. skrbstvo.

CELJANI

Obveščamo Vas, da se bo v prihodnjih dneh pobirala članarina Rdečega križa. Kdor še ni vpisan, naj gleda, da ne bo med zadnjimi, ki želi pomagati našim ranjenim borcem, internirancem in izseljencem.

Dolžnost vsakega zavednega Slovenca je, biti član Rdečega križa.

Okrožni odbor RK

Začasna uprava tiska, Podružnica Celje, sprejema učence, ki bi se želeli izučiti v grafični stroki.

Predpogoj je 4 razrede srednje šole ali vsaj 2. Sprejemajo se moški in ženske. Vsi interesenti naj se javijo pri Začasni upravi tiska, podružnica Celje, bivša Mohorjeva tiskarna.

PEVCI!

Dolžnost vsakega kulturno-prosvetnega delavca je danes po štiriletnem slovenskem kulturnem zatranju, da da svoje zmožnosti na razpolago skupnosti. Kakor še nikdar doslej si ljudstvo želi in potrebuje naših kulturno-prosvetnih prireditev!

Zatorej se prav vsi pevci mesta Celja prijavite pevskemu zboru in prihajaüte r e d n o ob torkih in petkih ob pol 8. uri zvečer v prostore Glasbene matice k pevskim vajam!

Poizvedbe

Brglez Jožef, posestnik pri Sv. Florijanu pri Gornjem Gradu, je odšel l. 1944 v partizane k štabu garnizije VII. korpusa NOV na Dolenjsko in od takrat ni natančnih poročil. Kdor ve kaj o pogrešancu, naj sporoči na naslov: Jamnik Matija, Sv. Florijan pri Gornjem Gratu.

Prosimo tovariše, ki so bili v lagerju Mathausenu in Dachauo ter v zaporu v Mariboru, in vedel kaj o usodi tovariša **Žerovnik Franca** iz Nove Štifte, katerega so odpeljali neznano kam iz celice, da to sporoče na Okrajni odbor OF Zg. Sav. doline — propagandni odsek.

Čop Jože, roj. 20. aprila 1906. je bil ujet od Nemcev ter poslan v taborišče v Linc. Kdor o njem kaj ve, naj sporoči uredništvu »Nove poti«.

---

†

Za boljšo bodočnost človeštva je žrtvoval domovini življenje

BERGANT JOŽE

živinozdravnik v Gornjem gradu, ki je padel 15. avgusta 1944. skupno s svojimi tovariši, zadet od krogel okupatorja na dvorišču celjske jetnišnice.

Častno je umrl za domovino!

Gornji grad, Škofja Loka, 8. VI. 1945.

Žalujoča žena in ostalo sorodstvo.

Čavnik Milan, roj. 6. julija 1928, je šel v partizane novembra preteklega leta. Bil je v Šercerjevi brigadi. Decembra je bil ranjen, kasneje pa je bil v Spodnji Savinjski dolini. Vesti o njem prosi Čavnik Marija, Tavne pri Šoštanju.

Žerovnik Franc iz Nove Štifte je bil iz celice mariborske jetnišnice neznanokam odpeljan. Kdor o njem kaj ve, naj sporoči propagandnemu odseku Okrajnega odbora OF Zgornja Savinjska dolina.

Štadler Friderik je odšel k partizanom 19. septembra 1944. Odšel je na Dolenjsko v Žužemberg in bil v XII. brigadi. Naprošamo vsakogar, ki kaj ve o njem, da to sporoči na naslov Terezija Štadler, Liboje 35, pošta Petrovče pri Celju.

Oblak Franc, rojen 28. januarja 1904., je šel v partizane 28. avgusta 1944. Bil je v Bračičevi brigadi. Bil je tudi na Koroškem in prišel na Martinovo nedeljo domov. Od takrat ni nobenega glasu o njem. Baje je padel v Mozirju. Če kdo kaj ve o njem, prosimo, da sporoči na naslov Fani Oblak, Zabukovca 87 pri Žalcu.

Mastnak Jožef, rojen 9. febr. 1910, je odšel v partizane 9. avgusta 1944. Bil je v VII. brgadi XVIII. divizije v Beli Krajini. Zadnje poročilo je poslal 14. oktobra 1944. Neka bolničarka ga je videla še januarja 1945. Kdor kaj ve o njem, naj nas obvesti na naslov Cecilija Mastnak, Zabukovca 49 pri Žalcu.

Verdev Franc, rojen 3. jan. 1908, pristojen v Šmartno ob Paki, je bil radi sodelovanja s partizani aretiran 5. nov. 1944. Po izjavi uprave kaznilnice v Mariboru je bil januarja 1945 odpeljan v Dachau. Kdor kaj ve o njem, prosimo, da sporoči na naslov Verdev Vincencija, Gauce 53, Šmartno ob Paki.

Kos Rafael je odšel v partizane 23. novembra 1944. Javil se je zadnjikrat 15. decembra 1944 iz Bračičeve brigade 13. Kdor kaj ve o njem, naj sporoči na naslov Kos Justina, Zabukovca, p. Griže.

Franc Teichmeister, roj. 30. jan. 1911, je odšel leta 1944 v partizane. Bil je baje v Šlandrovi brigadi, nato je bil decembra na Kranjskem. Od takrat ne vem nič več o njem. Vsako poročilo pošljite na naslov njegove žene Katarine Teichmeister, Megojnice 81, Griže pri Celju.

Praprotnik Marija, Slavka, Anica, vse doma v Sv. Andražu, Velenje, so bile odpeljane 4. novembra 1942. Njihovo zadnje bivališče je bilo v Kuhnbachu. Če kdo kaj ve o njih, prosim, da to sporoči na naslov Kranjc Francka, Gotovlje št. 137, pošta Žalec pri Celju.

Ivan Gaberšek je odšel v partizane julija 1944 v Savinjsko dolino, odkoder je bil poslan v »Tomšičevo brigado«. Zadnje vesti smo dobili septembra iz Motnika. Prosimo, da poročila pošljete na naslov: Srnovršnik Suzana, Liboje 81. pošta Petrovče pri Celju.

Jurak Franc, roj. 15. sept. 1913, je odšel v partizane 20. avgusta 1944 v Gornji grad. Zadnje poročilo je prišlo decembra 1944. Kdor kaj ve o njem, prosimo, da nam sporoči na naslov Ivan Jurak, Kasaze, p. Petrovče pri Celju.

Stergar Anton, roj. 8. maja 1920, je bil iz mariborske kaznilnice odpeljan v Dachau, od tam pa v delavsko taborišče v Bauernheim bei Donawert. Baje so ga Amerikanci po osvoboditvi oddali v neko bolnico. Od takrat ni o njem nobene vesti več. Kdor kaj ve, naj javi bratu Andreju Stergarju, Latkova vas 15, Sv. Pavel pri Preboldu.

---

†

Strti in užaloščeni javljamo vsem sorodnikom in znancem, da je 24. novembra 1944 padel junaške smrti v Rečici nad Laškim moj ljubljeni mož, brat, stric in svak

CIRIL POTEKAL

komandant delovne čete

v 47. letu starosti. Svoje dragoceno življenje je položil na žrtvenik za svobodo naše ljubljene slovenske zemlje.

Do prevoza mu bodi lahka zemlja zelene Rečice.

Trbovlje, 7. junija 1945.

Žalujoča žena Tončka, brat in sestre z ostalimi sorodniki.

Ožir Alfonz, rojen 4. avg. 1915, je odšel v partizane z Dunaja julija 1943. Če kdo kaj ve o njem, naj sporoči na naslov Ožir Jože, Latkova vas, Sv. Pavel pri Preboldu.

Fonda Alojz je šel k partizanom 16. septembra 1944 na Dolenjsko. Vsako poročilo javiti na naslov: Fonda Alojzija, Migojnice pri Žalcu.

Hrušovar Franc je bil 9. avgusta 1944. v 1. četi, I. bataljon, IX. brigada, XVIII. divizija. Če kdo kaj ve o njem, naj obvesti Marijo Hrušovar, Orla vas 22, Braslovče pri Celju.

Ivan Bregar, rojen 1. dec. 1923, je odšel v partizane marca 1922. **Rudolf Bregar,** rojen 17. aprila 1921, je iz švabske vojske v Grčiji pobegnil v Srbijo k partizanom. Poročila prosi Bregar Matija, Trbovlje, Loke 367.

Borštnar Alojz je bil mobiliziran 17. novembra 1943 in se od takrat ni javil. **Borštnar Franc** je odšel v partizane 20. maja 1944. Služboval je v Jurišnem bataljonu KZO. Vesti o pogrešanih pošljite Borštnar Elizabeti, Trbovlje, Loke 351.

Žibret Slavko, rojen 5. avg. 1909, je šel 15. sept. 1944 v partizane v Savinjsko dolino. 14. decembra istega leta je bil ranjen v Ljubnem ter ostal v pokretni bolnici Podvelovlek, Gornja Savinjska dolina. Ta bolnica je bila izdana, od takrat ni nobenega glasu več. Žibret Terezija, Trbovlje, Loke 334.

Rems Milan iz Trbovelj javlja svoji ženi Pavli Rems (Jazbec), doma pri Ptuju, in sinčku Viliju, da je pri starših v Trbovljah živ in zdrav. Želi skorajšnjega svidenja!

Greta Černec, rojena 30. febr. 1924, je bila v lagerju Nr. 84159-Block3VDM K-2-Lager Buchenwald pri Weimar. Zadnjikrat se je javila 17. decembra 1944. Kdor jo pozna in kaj ve o njeni usodi, naj javi na naslov: Marija Černec, Radeče pri Zid. mostu, Pernovše 179.

Resnik Franc, rojen 10. okt. 1905, je šel v partizane 12. septembra 1943 in se ni nikoli javil. Sporočila pošljite Mariji Resnik, Trbovlje, Loke 435.

Marolt Viktor, rojen 8. jan. 1913. v Radečah, stanujoč v Reštanju, je odšel v OF 6. septembra 1944. 18. marca 1943 je bil ujet in odpeljan v celjske zapore, odkoder se ni več javil. Kdor kaj ve o njegovi usodi, naj javi na naslov njegove žene: Marolt Roza, Trbovlje 1, Retje 98.

Moj sin **Babič Dominik,** rojen 10. julija 1921, je bil mobiliziran v partizane 12. julija 1944 in se od takrat ni več javil. Če kdo kaj ve o njem, naj javi materi Babič Mariji, Trbovlje 2, Sv. Marko 5.

Kredar Ludvik je odšel g partizane 15. septembra 1944. Zadnjikrat se je javil iz 5. brigade Ivana Cankarja, 3. bataljon, 2. četa, 15. divizija novembra 1944. Kdor ve kakšno podrobnost o njegovi usodi, naj javi na naslov Kredar Zora, Trbovlje 1, Retje 144.

Naprošen je tovariš komisar poročnik Petkovšek Janez (mali mesarček), štab 14. divizije, doma iz Notranjske Hotedršice, da javi imena štirih tovarišev, ki so bili ustreljeni v bunkerju v Prefržah pri Moravčah. Bunker je bil v bližini dveh drugih, kjer so bile pokretne bolnice, a je bil izdan samo oni, v katerem je bil baje moj sin. Pavla Petan, Trbovlje.

Iz Žalca se javlja na Dravsko polje Marica svojim staršem in hčerkici. Kmalu pridemo! Javi se mi naj Angela, kje se nahaja! Sedminek Matilda, Rače na Dravskem polju.

Pesjak Anton je šel k partizanom septembra 1944. Nato je bil zajet v Zgornji Savinjski dolini in bil odpeljan v Dachau. Poročila o njem prosi Apolonija Pesjak, Arja vas 55, pošta Petrovče.

---

†

Za svobodo in pravico je padel, zadet od izdajalske domobranske krogle, februarja 1945 naš dragi sin, brat

JOŽE ZUPAN

Trbovlje, 11. junija 1945.

Žalujoči starši, sestra, brata in babica.

Lubej Anton, rojen 12. junija 1915 v Sv. Pavlu pri Preboldu, je šel k partizane 18. septembra 1944. Bil je pri terencih na gori Oljki. Videli so ga zadnjikrat po božiču na Trojanski cesti. Poročila pošljite na Krajevni odbor RK Polzela.

Dašlar Franc je šel v partizane 1. septembra 1944. v Zgornjo Savinjsko dolino. Zadnjič se je pojavil 1. aprila 1945. Če kdo kaj ve o njem, naj sporoči na naslov Marija Dašlar Sv. Peter št. 69 pri Celju, Savinjska dolina.

Karl Paradižnik, roj. 14. marca 1904, je odšel v partizane 4. julija 1944. Bil je v Cankarjevi brigadi v kočevskih gozdovih. V zadnjih bojih aprila 1945 je bil ranjen. Kdor kaj ve o njegovi usodi, naj javi na naslov: Hela Paradižnik, Trbovlje 1, Loke 119.

Klančišar Julijana, roj. 4. jul. 1908 v Trbovljah. Njen zadnji naslov: Klančišar Julijana, Lager Nr. 47047. Block 5-3 I. H. Fr. Konz. Lager Ravensbrück, p. Fürstenberg, Meckenberg. (3) Vesti o pogrešanki sporočite Klančišar Francu, Praproče 31 nad Zagorjem.

Štemberger Julij, roj. 8. jan. 1914, je odšel v partizane 16. sept. 1944 in se od takrat ni javil. Sporočila o njem prosi njegova žena Štembergar Marija, Trbovlje 1, Retje 120.

Smrekar Anton, roj. 1926, je šel v partizane junija 1944. Od takrat ni nobenega glasu o njem. Komur je znana njegova usoda, naj sporoči na naslov Smrekar Marija, Trbovlje 162.

Iščemo **Dolinšek Zdravka,** roj. 10. jun. 1922. v Trbovljah. V partizane je odšel 14. sept. 1944. Zadnjikrat se je javil decembra 1944. iz Dolenjske. Bil je v 14. brig., 2. četa, 2. bat. Vesti sporočite Francu Dolinšku, Trbovlje 1, Loke 198.

Hodej Leopold, iz Trbovelj, Loke 238, rojen 21. febr. 1896, je odšel v partizane 16. sept. 1944. Bil pri delavni četi na Vačah pri Litiji. Zadnjo vest o njem sem dobila, da je bil 24. dec. 1944. ranjen. Od takrat se še ni javil. Kodr kaj ve o njem, naj sporoči Hodej Tereziji, Trbovlje 1, Loke 238.

Iščemo **Žagar Jožeta,** rojenega 3. febr. 1930. v Trbovljah, ki je odšel v partizane 15. sept. 1944. Zadnjikrat se je javil decembra 1944. iz Savinjske doline. Bil je v Tomšičevi brigadi, 14. divizija. Prosim tovariše in tovarišice, kdor bi kaj točnega vedel, naj sporoči staršem Alojz Žagar, Loke 198, Trbovlje 2.

Brunet Josip je bil leta 1942 odpeljan v koncentracijsko taborišče v Nemčijo. Zadnjikrat se je javil letos februarja iz taborišča Tanu pri Pfarrkirchenu. Vesti o pogrešancu prosi njegova sestra Brunet Angela, učiteljica v Bočni pri Gornjem gradu.

Krebs Jože, r .2. febr. 1908, je bil v 2. bat. 4. četi Šlandrove brigade. Zadnjikrat se je javil avgusta preteklega leta. Kdor o pogrešancu kaj ve, naj sporoči sestri Angeli Krebs v Gornji grad 101.

Bogomira Višnar, roj. Godec-Plevanč, je bila nazadnje pri Sv. Miklavžu pri Beogradu. Vesti o pogrešanki prosi Drago Plevanč, Trbovlje, Retje 116.

Brilej Rudolf, roj. 17. marca 1926, je odšel v partizane septembra 1944 na Razbor pri Zid. mostu. Zadnjič se je javil novembra iz »Šercerjeve brigade« iz Savinjske doline. Če kdo kaj ve o njem, naj sporoči na naslov: Brilej Konrad, Radeče 83, Zid. most.

---

†

Za osvoboditev slovenskega ljudstva sta padla 26. decembra 1944 v gornjegrajskih hribih

tov. ZUPANEK RUDOLF

šolski upravitelj v Gornjem gradu, in

tov. ZORJAN JUSTINA

učiteljica v Gornjem gradu.

Skupno ležita v začasnem grobu v Lamprečah pri Gornjem gradu

Upraviteljstvo osnovne šole v Gornjem gradu.

Rokopise sprejema uredništvo »Nove poti«, Celje, Prešernova ulica, telefon št. 26. — Tiska Zvezna tiskarna Celje. — Urejuje Lidija Potrč.